

Cijena 10 kn

Ban 13

ČASOPIS SREDNJE ŠKOLE BAN JOSIP JELAČIĆ

SIJEČANJ 2018.

Tema broja:
Zdravi odnosi

Ne dam da mi prodaš foru!
Ja sam OK, ti si OK
Drvećem protiv stresova i bjesova

IMPRESUM

Broj 13, siječanj 2018.
časopis Srednje škole Ban Josip Jelačić, Zaprešić

NAKLADNIK

Srednja škola Ban Josip Jelačić
Trg dr. Franje Tuđmana 1
10 290 Zaprešić
ban.josip.jelacic@zg.t-com.hr
www.ss-ban-jjelacic-zapresic.skole.hr

ZA NAKLADNIKA

dr. sc. Alan Labus, ravnatelj

NOVINARI

Sara Bukovina, 1.a
Antonija Šuker, 1.c
Simona Vargek, 1.c
Iva Knežević, 1.a
Margita Habrun, 2.b
Tea Veselinović, 2.c
Lara Adamić Golić, 3.b
Lovro Vrakela, 3.b
Nives Kovačić, 3.c
Ana Pintarić, 3.d
Martin Ivnik, 3.h
Klara Forgić, 4.a
Mia Franolić, 4.a
Laura Mifka, 4.a
Viktorija Šutalo, 4.a
Karla Fabijanec, 4.b
Arijana Matić, 4.b
Iva Slatković, 4.b
Ema Franka Šošarić, 4.b
Ana Žagmešter, 4.b
Ana Sever, 4.c
Olgica Andrić, 4.d

GLAVNA UREDNICA

Marta Bregeš, 4.a

FOTOGRAFIJA

novinari i suradnici

GRAFIČKI DIZAJN

Luka Novosel, 3.e
Marta Bregeš, 4.a

VANJSKI SURADNICI

Tea Bašić, 3.b
Tomislav Kezunović, 4.a
Zdravka Kramarić, prof.
Udruga likovnih stvaralaca Zaprešić

VODITELJICA NOVINARSKJE SKUPINE

mr. sc. Željka Winkler, prof.

LEKTORICA

Mirna Franc, prof.

TISAK

Kerschoffset Zagreb

NAKLADA

250 primjeraka

ZDRAVI ODNOSI

- 4 Što su zdravi odnosi?
- 6 Zamjenili smo uloge
- 8 Vršnjačke edukacije
- 9 Ne dam da mi prodaš foru!
- 10 Ja sam OK, ti si OK
- 11 Zagrlj za rijetke
- 12 Dan ružičastih majica

ŠKOLA DIŠE PUNIM PLUĆIMA

- 14 Drvećem protiv stresova i bjesova
- 16 21. stoljeće žari i pali našom školom
- 19 DSD ispit
- 20 Should I stay or should I go?
- 21 Piknik s Proustom
- 22 Vježbenička tvrtka
- 23 Odlično smo riješili probleme
- 24 Uspjesi naših učenika

IZVAN ZIDINA ŠKOLE

- 26 Učenici za učenike
- 27 Kako se brzo obogatiti?
- 28 Sve se može!
- 30 Uskršnji sajam
- 31 Dobro jutro Rusija!

OKOLO, NAOKOLO - PUTUJEM I UČIM

- 32 Da se ne zaboravi!
- 34 Gitara, filmovi i Google prevoditelj
- 36 Jedan petak 13. ispod istarskog neba
- 38 Sami u muzeju
- 40 Što smo jeli?
- 42 Bilo je brutalno dobro
- 44 Naša španjolska avantura
- 48 Ivanina kuća bajke
- 49 Za svakoga ponešto
- 50 Cipelcugom istražujemo Zagreb

KULTURA

- 52 Monika Meglić
- 54 Intimni zapisi
- 55 Oduševila nas naša Ana!
- 56 Madame Bovary
- 57 Svirka nakon nastave

ZABAVA

- 58 SŠBJJ memes
- 59 Stripovi

Dragi prijatelji, učenici, roditelji, profesori i ostali čitatelji!

Iza nas je još jedna godina u kojoj se mnogo toga događalo, bilo u školi ili pak izvan nje. Prešli smo preko 20 tisuća kilometara u Hrvatskoj i inozemstvu, sudjelovali na brojnim projektima, radionicama i predavanjima. Naši vjerni novinari i kreativci sve su to popratili te su tako obogatili stranice ovogodišnjeg izdanja Bana koji je pomalo izmijenio ruho. S temom broja Zdravi odnosi, što je ujedno i naziv projekta provedenog protekle godine u školi, željeli smo prenijeti barem dio onoga što je učenicima, profesorima i ostalom osoblju škole pomoglo da se bolje odnose jedni prema drugima, a time i sami prema sebi. Nakon tri izdana lista, vrijeme je da teškog srca predam palicu glavne urednice nekom drugom mladom i entuzijastičnom biću. U ove tri godine mnogo sam toga novog naučila i otkrila te su dani i noći provedeni u malom, slatkom, školskom potkrovlju jedni od najljepših. Nadam se da ćete uživati u čitanju ovog lista jednako onako kako smo mi uživali stvarajući ga!

@vijestiizpotkrovljassbjj

Vijesti iz potkrovlja SŠBJJ

ss-ban-jjelacic-zapresic.skole.hr/

Što su zdravi odnosi?

Kao jedna od novina u našoj školi predstavljen je i projekt *Zdravi odnosi* u sklopu SHE projekta (School for health in Europe – Mreža škola koja promiče zdravlje) čija je i Hrvatska članica.

SHE mreža postoji od 1991., a danas ima 45 zemalja članica u 34.000 škola.

Cilj SHE-a je promovirati zdravlje u osnovnim i srednjim školama, no ne samo zdravlje kao stanje bez bolesti, već promovira zdravlje u najširem smislu te riječi: od vlastitog odnosa prema tijelu do duhovnog, socijalnog i emocionalnog zdravlja.

U Hrvatsku mrežu škola koje promiču zdravlje (koja je dio SHE-a) do sada su bile uključene samo osnovne škole. Od 2016. godine, naša škola, zajedno s još osam srednjih škola u Hrvatskoj, ima priliku sudjelovati u pilot-projektu SHE-a te postati i sama članica istog. Nakon prihvaćanja toga da naša škola sudjeluje u tom velikom projektu na europskoj razini, radna skupina naše škole koju čine profesori Melita Hanzir Gruden, Željka Hadrović Jančić, Ankica Šarić, Zlata Žalac Rožić, školski pedagog Miroslav Miljković te psihologinja Marina Sviben Družinec zajedno

s koordinatoricom projekta prof. Zagorkom Gligora Zeman odabrala je temu projekta u suradnji s ostalim nastavnicima, nenastavnim osobljem, učenicima i roditeljima pod čiji će nazivom promicati zdravlje. Pokazalo se da je tema *Zdravi odnosi* najbolji odabir za našu školu prema prijedlozima i rezultatima provedenih anketa. Cilj ove teme, ovog projekta je, promicanjem vrijednosti zdravlja i provođenjem aktivnosti usmjerenih na

Budi moj prijatelj!

ZDRAVI ODNOSI

zdravlje, razvijati školsku kulturu i brinuti za dobrobit učenika, nastavnika i djelatnika škole.

Važno je istaknuti da ovaj projekt nije jedan od onih koji uključuje samo pojedinu grupu učenika i/ili nastavnika, već je njegova glavna karakteristika uključenost svih djelatnika, nastavnika, učenika i roditelja što dokazuje i provođenje ankete u suradnju s istima. Važno je da odnosi polaze najprije od odnosa učenika prema samome sebi, učenika s drugim učenicima, učenika i nenastavnog

U školi se već i ranije provode projekti vezani uz mentalno i fizičko zdravlje, a u drugome polugodištu projektna nastava u našoj školi nosila je naziv upravo *Zdravi odnosi*. Na zidovima unutar škole različitim se plakatima i citatima promoviraju zdravi odnosi čime se želi skrenuti pozornost učenika i osoblja u školi. Zdravi odnosi između svakoga u školi trebaju se stvarati samim ulaskom u školu, ali takve ih treba nastaviti širiti i izlaskom iz nje, zato valja naglasiti da je i lokalna zajednica ona koja je također uključena u projekt jer stvaranjem zdravijih odnosa u školi, učenici i svi djelatnici škole te zdrave odnose nastoje

Jedan od učeničkih radova

osoblja, učenika i nastavnika, nastavnika i roditelja...

Ovim se projektom želi osvijestiti važnost održivosti zdravih odnosa, ne samo u školi, već i u cijelom društvu.

Naša je škola već u prvom polugodištu tekuće školske godine započela s obradom podataka iz anketa, procjenom stanja, biranja što je najbolje, zadovoljavajuće.

stvarati i s lokalnom zajednicom i izvan prostora škole.

Ideja ovog projekta je njegovo višegodišnje trajanje kojim bi se on trajno integrirao u život škole, a to se može postići samo ako u radu učenika, nastavnika, nenastavnog osoblja i lokalne zajednice niknu nove ideje za promicanjem boljih, zdravijih odnosa kako bi cjelokupno društvo postalo takvo, zato je bitno da svatko krene stvarati zdrave odnose počevši od samoga sebe.

Napisala: **ANA ŽAGMEŠTER**

Zamijenili smo uloge

Kao i svake godine, naša je škola u svibnju 2017. otvorila vrata svim zainteresiranim budućim srednjoškolcima, njihovim roditeljima i profesorima kojima su ove godine bila predstavljena dva nova usmjerenja – kozmetičari i pediker. Naši su učenici 11. svibnja bili oslobođeni ispitivanja, testova i ostalih *mučenja* vezanih uz školu te su imali priliku sudjelovati na projektnoj nastavi – kao predavači ili slušatelj, a tema je bila: ZDRAVI ODNOSI.

U sklopu Dana otvorenih vrata u *Galeriji Anima*, 4. svibnja, otvorena je izložba pod nazivom *Životopis* mlade autorice Monike Meglič. Njezini su radovi autoportreti inspirirani svakodnevnicom u kojem su prikazani njezini unutrašnji osjećaji te simboli kojima pripisuje veliku važnost. No autorica ove izložbe nije jedina čiji su radovi bili izloženi. Šetajući školskim hodnicima, vidali smo brojne fotografije i druge radove čiji su autori naši učenici, a povezani su s temom zdravih odnosa. Ti radovi rezultat su kreativnog natječaja koji se održavao prije projektne nastave u našoj školi, a mogli su sudjelovati svi učenici. Od pregršt interesantnih i originalnih radova, selekcijska komisija odabrala je najbolje, a to su: Ema Franka Šoštarić, 3.b – u kategoriji najboljeg literarnog rada na temu: *Pismo nepoznatom prijatelju/ici* i u kategoriji najboljeg eseja na temu: *Volim što si drugačiji/a*, Klara Iveković, 2.a – u kategoriji najboljeg crteža na temu: *Ja sam OK – ti si OK* te Laura Miklaužić, 1. h – u kategoriji najboljeg

likovnog rada u keramici na temu: *Ljubav na djelu*. Njihov je rad i trud prepoznat te je na *Danu projektne nastave* djevojkama uručena zaslužena nagrada. Ušavši u predvorje škole tog dana, svi smo imali priliku čuti novi sastav školskog zbora pod palicom prof. Golubića.

Petar Jakovina, prof. Jurica i theremin

Zbor je pripremio obrade brojnih popularnih pjesama na bubnjevima, violini, glasoviru, harmonici, fruli i dr., tako da nije niti čudno što je predvorje bilo okupljalište naših učenika i ostalih posjetitelja između predavanja i radionica.

Kao što sam ranije spomenula, taj se dan nastava ne odvija na klasičan način. Naime, učenici se na projektnoj nastavi izražavaju na kreativan način iz polja koja ih zanimaju (kemija, fizika, geografija, ekonomija...) te pripreme jednosatno predavanje na zadanu temu. Neka od najposjećenijih predavanja bila su: *A healthy school is a happy school*, *Zdrava prehrana – aditivi u hrani*, *Zvuk i boje*

Proглаšenje najboljih radova natječaja

Vesela atmosfera na školskim hodnicima

fizike, *Europa na dlanu*, *Zdrav odnos prema kosi* te ostali hvalevrijedni projekti kojima su učenici raznih usmjerenja pokušali drugima prikazati svoj smjer u okviru zadane teme.

Smatram da je bitno istaknuti grupu mladih fizičara koja je i ove godina uspjela oduševiti svu prisutnu publiku. Oni su, pod mentorstvom prof. Ptičara i prof. Marić, a uz izvođača Petra Jakovinu iz 4.b, uspjeli izraditi theremin – glazbalo koje proizvodi opće poznate zvukove iz horor filmova na kojem je Petar i *zasvirao*. Osim theremina, koji su najhrabriji probali i zasvirati, prikazani su brojni pokusi iz polja leća. Oni koji pak vole životinje, vjerojatno su se pronašli u učionici 201 u kojoj su učenici 3.b i c prezentirali lokalnu udrugu *Šapica* te mogućnosti udomljenja pasa ili volontiranja u azilu. Važno je spomenuti i geografe, skupinu učenika iz 3.b razreda koji su i ove godine oduševili projektom *Europa na dlanu*. Bavili su se temom migracija, religijske i političke podjele u Europi te su na temelju tih podataka pokušali objasniti trenutno stanje u kojemu se nalazimo, a u interakciji s publikom pokušali su i predvidjeti neke bitne promjene u narednim godinama.

Dan projektne nastave dan je kada se učenici zbližavaju, uče o novim, dosad nepoznatim

stvarima, no prije svega se zabavljaju. Taj je dan koncipiran tako da učenik i profesor zamjene mjesta, što smatram da je izuzetno zanimljivim jer tada učenici imaju priliku baviti se s nečime što ih zanima, izvježbati svoje komunikacijske vještine te prije svega uživati u onome što radiš, a to je u potpunosti drugačije od regularnog dana u školi.

Sve je puno radosti, veselja, ljubavi i motivacije. U takvoj je sredini ljepše raditi, a razvijamo i zdrave međuljudske odnose. Projektni dan učenici definitivno *lajkaju*, a nadamo se i profesori!

Reci siiiiiir!

Napisala: MARTA BREGEŠ

Vršnjačke edukacije

Učenici i učenice 4. a i b razreda, uz mentorstvo školske psihologinje Marine Sviben Družinec, proveli su radionice na temu vršnjačkog nasilja i nasilja na internetu u drugim razredima.

Ema Franka i Tea u 2.h

Na radionicama na temu vršnjačkog nasilja saznali smo tko sve može biti nasilnik te koje su moguće posljedice za one koji vrše nasilje, ali i one koji su njegove žrtve.

Nasilje se javlja u raznim oblicima, pa su stariji učenici, uz pregršt primjera iz stvarnog života, pojasnili mladim generacijama kako treba postupiti te kako reagirati ako nismo izravno upleteni u nasilje.

Iznošenje vlastitih primjera

Zainteresirani za predavanje

Odaziv mlađih učenika na ove teme ovisio je o razredu, no općenito je vladao interes pa su mlađi ponudili čak i vlastite primjere i prijedloge.

Na radionicama o nasilju na internetu raspravljali smo o opasnostima interneta, otkrili kako se može saznati IP adresa računala s kojeg se šalju poruke nasilnog sadržaja te kako se postaviti ako ne znamo što učiniti. Također je bilo i riječi o sve češćoj pojavi – *catfishingu*, u kojem osobe stvaraju lažne identitete te tako provode razne prevare, poput prevara s kreditnim karticama. Saznali smo kako provjeriti je li osoba s kojom komuniciramo zaista ona za koju se izdaje te još mnogo korisnih informacija. Pripreme za radionice proveli smo u ugodnom druženju i igrama, raspravljali o temama kao što su: kako najbolje prenijeti poruku mladim generacijama i slično. Ovaj način rada svidio se i starijim i mlađim učenicima jer smo mogli slobodnije pričati i izbjeći *suhoparna* predavanja o lošim stranama interneta i sl. Kako je generacijski jaz među predavačima i publikom bio manji, bilo im je lakše i zabavnije poslušati savjet ili prijedloge starijih.

Napisala: **EMA FRANKA ŠOŠTARIĆ**

Ne dam da mi prodaš foru!

Jedna od aktivnosti koje se provode u sklopu projekta *Zdravi odnosi* bila je i organizacija tribine pod nazivom *Ne dajte da vam prodaju foru!* 13. veljače 2017. godine u našoj školi.

Tribina je bila organizirana za učenike prvih f, g i h razreda u kojima je primijećeno agresivno ponašanje. Moderator tribine bili su učenici trećih i četvrtih razreda naše škole, a na sva pitanja srednjoškolaca odgovarao je Jurica Pačelat, edukator udruge *Status M*, čija je misija stvoriti društvo nenasilja, zdravlja, tolerancije i rodne ravnopravnosti.

Grupa starijih učenika našem je gostu postavljala brojna pitanja vezana uz verbalno i fizičko nasilje te također o sve popularnijem *cyberbullyingu*. Pitanja koja su izazvala najviše diskusije i primjera iz publike bila su: Ima li više muških ili ženskih zlostavljača? Je li broj zlostavljača manji u razvijenijim zemljama poput Norveške i Švicarske? Zašto baš *cyberbulling*?

Na ta te na brojna druga pitanja gost tribine odgovarao je vrlo sadržajno i precizno. Mislim da je mnoge naveo na razmišljanje te da je poslao jasnu poruku. Zlostavljanje nije niti će ikad biti uredu. Zlostavljači su najčešće

Gost tribine Jurica Pačelat

nesigurni ljudi s kompleksima koje liječe na drugima. Svaki oblik nasilja jednako je bitan te ga je potrebno prijaviti.

Učenici su tijekom predavanja bili vrlo aktivni, a neki su ostali i nakon završetka tribine kako bi našem gostu postavili neka osobnija pitanja. Mislim da je na sve ostavio pozitivan i snažan dojam te da se moglo puno naučiti.

Učenici moderatori

Napisala: LARA ADAMIĆ GOLIĆ

Ja sam OK, ti si OK

Prošle se školske godine u našoj školi provodio projekt *Ja sam OK, ti si OK!*. Cilj je projekta bio ukazati na društvene i spolne stereotipe, karakteristike adolescentskih veza, obilježja nasilja u vezama, životne izbore i utjecaj medija na ovu problematiku.

U projekt su bili uključeni učenici drugih razreda koji slušaju izborni predmet etiku pod vodstvom profesorice etike Željke Winkler, profesorice Zagorke Gligora te psihologinje Marine Sviben.

Prije početka projekta, učenici su ispunjavali upitnike koji su *detektirali* stavove, predrasude i stereotipe koje učenici imaju o rodnim i spolnim ulogama, utjecaju javnog mišljenja na definiranje njihovog odnosa prema sebi i drugima. Identičan upitnik ispunjavali su i učenici koji nisu sudjelovali u projektu.

Metode koje su se koristile tijekom projektne nastave bile su: radionice, grupni radovi, simuliranje uloga, dovršavanje scenarija i slično. Neke od tema kojima smo se bavili su: što znači biti djevojka, što znači biti mladić, društvene rodne uloge, spol i rod, stereotipi i nasilje, mediji i stereotipi, moć i kontrola u vezi, vrste nasilja u vezama, karakteristike zdravih i nezdravih veza mladih.

Nakon provedenih trinaest radionica, učenici su ponovo ispunjavali upitnike i rezultati su pokazali da je projekt imao uspjeha jer je razlika u polaznim i izlaznim upitnicima (koji su bili identični) bila statistički značajna. To znači da su učenici koji su sudjelovali u projektu promijenili neke svoje stavove u smjeru tolerantnijeg mišljenja. Pokazalo se da su nakon provedenih radionica u manjoj mjeri imali izražene mitove o nasilju u partnerskim vezama. Kod učenika koji nisu sudjelovali u projektu, nije došlo do takvih razlika, odnosno mitovi o nasilju bili su izraženi u jednakoj mjeri u polaznim i izlaznim upitnicima.

Ovi rezultati su nas razveselili jer pokazuju smislenost te opravdanost provođenja ovog projekta kojemu je krajnji cilj intervencijom u školi prevenirati nasilje u adolescentnim vezama. Budući da se projekt pokazao uspješnim, a rezultirao je promjenom stavova, nastaviti će se i ove godine, sa sadašnjim drugim razredima svih usmjerenja naše škole.

Napisala: **NIVES KOVAČIĆ**

ZDRAVI ODNOSI

„Svidio mi se projekt zato što sam promijenio neka mišljenja i stavove te nas potiče na razmišljanje.“

Bruno Filković, 3.c

„Projekt razmišljanje i tako izražavamo svoje mišljenje i stavove. Voljela bih da ima više ovakvih radionica zato što bismo se tako riješili stereotipa.“

Laura Vrabec, 3.c

„Meni se svidio projekt zato što razbija neke stereotipe koji znaju stvarati pritisak na mlade danas. Željela bih da postoji više takvih projekata jer smatram da su vrlo poučni i da otvaraju oči.“

Petra Črnelić, 3.c

Zagrli za rijetke

Zagrli za rijetke, zagrli lijepim riječima! slogan je kampanje Hrvatskog saveza za rijetke bolesti koja je pokrenuta u cilju informiranja šireg građanstva o rijetkim bolestima tj. njihovoj prevenciji i potrebama ljudi koji boluju od njih.

Oni koji boluju zaista jesu rijetki, svega njih pet do šest u skupini od 10 tisuća ljudi, no kada globalno sagledamo taj broj ispada da samo u Europi živi 36 milijuna oboljelih. Takve su bolesti teške, kronične, često i smrtonosne, a velik se postotak javlja još u dječjoj dobi. Kako bi se rijetke bolesti promovirale, potrebno je promovirati zdrav život – ispravno se hraniti, izbjegavati unos štetnih tvari, posebice alkohola, droge i nikotina, i drugo.

Ova simbolična kampanja prikupljala je fotografije zagrljaja u znak podrške oboljelima te njihovim obiteljima, no kako slogan kaže, može se grliti i lijepim riječima stoga smo uz svaku objavljenu fotografiju ostavili i poneku

lijepu želju. Osim podizanja svijesti, *Hug for rare* nastavak je kampanje *Zagrli za Guinness* *zagrlji za rijetke!* u cilju obaranja Guinnessovog rekorda u broju prikupljenih fotografija zagrljaja objavljenih u fotoalbumu.

Akcija je trajala od 21. do 26. veljače uoči Međunarodnog dana rijetkih bolesti, a osim škola, svoju podršku akciji dali su, među ostalima i GNK Dinamo kao i europarlamentarac Tonino Picula sa svojom obitelji. Naša je škola sudjelovala u ovoj hvalevrijednoj akciji tako da smo podijelili na našoj Facebook stranici Vijesti iz potkrovlja fotografije zagrljaja gotovo svih razreda, a likovna sekcija izradila je interaktivno drvo na koje smo imali priliku napisati neku svoju pozitivnu želju ili misao.

Cijela škola se pridružila akciji

Napisala: **MARTA BREGES**

Dan ružičastih majica

Dan ružičastih majica, poznatiji kao *Pink Shirt Day* program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači.

20-ak nijansi ružičaste u 4.b

Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi u Kanadi. Žrtva nasilja bio je dječak koji je na prvi dan škole došao u ružičastoj majici u znak podrške liječenju teško bolesne majke. Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije međunarodno prepoznate obljetnice prevencije vršnjačkog nasilja.

Centar za edukaciju i prevenciju nasilja - CEPN, nositelj je cjelokupnog programa i začetnik ideje u Hrvatskoj. Na njihovu inicijativu, i veliki broj javnih ličnosti u medijima se pojavljuje taj Dan noseći ružičastu majicu, simbol podrške programu prevencije vršnjačkog nasilja.

U našoj školi, uz plakate koji su izradili učenici, obilježavajući Dan ružičastih majica, posebno temi osvještavanja problema nasilja, posvećujemo pažnju na satu etike i satu razrednika. Osim raznih učeničkih radova, naši učenici ovaj su dan obilježili nošenjem rozih majica. Na tribini, 9. ožujka, razgovarali

smo o nenasilnim metodama u rješavanju problema te smo pokušali povezati vlastito ponašanje i svakodnevnu komunikaciju s (ne) nasiljem...

Klaudiji je roza najdrža boja

Napisala: **LAURA MIFKA**

Drvećem protiv stresova i bjesova

Netko bi rekao obična srijeda u mjesecu, da budem preciznija, najobičnija 4. srijeda, 22. dan u mjesecu studenome, ali nije bilo tako za nekoliko cura iz 4.a i četiri dečka iz 4.b razreda.

Kristina, buduća agronomka

Taman kada smo dobro zagrijali stolice, pripremili se na stresove i bjesove koje smo toliko odgađali do te granice da ih više nismo imali kuda tjerati, privikli se na prijelaze iz toplih u hladne dane i u onih nekoliko učionica ispod ništice, kada su dani počeli samo prolaziti, a mi se naučili na bezličnost, baš onakvu kakvu nosi jedna obična školska srijeda, profesorica Winkler izvukla nas je malo na svjež zrak, začuđujuće topao s puno zraka sunca. Povod nije bio odmor, jer to tako ne ide nigdje, ali nismo imali apsolutno ništa protiv jer nam je zadatak bio nešto potpuno suprotno od onoga što rade gimnazijalci,

slijedio je fizički rad. Objeručke smo uhvatili one lopate što su čekale na nas (njih desetak, nas dvadesetak potpuno spremnih na rad pa je bilo svađe i moljakanja) i započeli s kopanjem.

Zašto sve ovo? Nije zato što nam je bilo dosadno, a posebno ne zato što smo malo otišli s nastave već zbog humanitarne akcije kojom smo pomogli našim nasljednicima.

ŠKOLA DIŠE PUNIM PLUĆIMA

Udri jače, manijače!

Jedan od razloga zašto su naši dani često bezlični je stalno učenje i rad u učionicama, s malo ili gotovo ništa boravka u prirodi, u okolini naše škole. Škola je ovo odlučila promijeniti pa je u suradnji s Centrom za mladež Zaprešić koji je osigurao sadnice i uz pomoć Vrtnog centra Zaprešić organizirala sadnju šesnaest drveća uz tribine u školskom dvorištu.

Cure, jer žensko nosi hlače u ovoj školi, prve su započele s radom, istina krivo smo posadile ono drvo, ali smo se trudile i s pažnjom to drvo gurnule u rupu, istina i rupa je bila kriva, ali bitna je namjera.

Striček Marjan i Ivek iz Vrtnog centra pomogli su nam, ispravili našu grešku i ono najvažnije pokazali su nam, puni strpljenja, kako pravilno posaditi to drvo. Mi znamo (ili smo bar znali pred test i još koji dan poslije) kakva je građa tog drveta, kojim fiziokemijskim procesima ono dobiva vodu, o količini podataka koju znamo o fotosintezi ne želim ni pričati, ali realno nismo bili sigurni kako pravilno omogućiti drvetu da ono izraste i odraste u nešto što će sljedećim generacijama i mnogim obiteljima s djecom, koje za ljetnih mjeseci vole provoditi vrijeme na našem igralištu, biti mjesto za odmor u hladu. Priroda i boravak na otvorenom stvarno čine ljude, učenike, i najvažnije, profesore, pozitivnijima i opuštenijima, najbolje je kada vjetar lagano puše i daje svima onaj filmski

osjećaj da izgledaju odlično i ako su još u hladu, kod profesora je zagarantiran popravak rasporeda, a realno takvi ti neće dati lošu ocjenu pa ćeš i ti imati osmijeh na licu. Naša radna srijeda pravi je primjer.

Uz puno smijeha, razgovora i slikanja jer ako nisi napravio *selfie* kao da ništa nisi ni radio, uz glazbu te *piće i iced*, ali i simpatične ljude iz Centra za mladež i Vrtnog centra dobro smo se zabavili, više-manje naradili, neki sa žuljevima, svi potpuno blatnjava (nemojte brinuti, obuli smo papuče poslije), ali zadovoljni, spašeni od stresa koji bi nam bio suđen na običnu srijedu.

Nadam se da je ovo samo početak, prvi korak koji će pokrenuti još neke slične projekte.

Samo nas zovite i kada odemo jer treba netko naučiti ove poslije nas. Još više se nadam da slijede mnogi školski sati na otvorenom, pod hladom, ispod našeg drveća. Posebno mi je drago što sam sudjelovala, a možda mi je ovaj projekt *Hoćemo hlad!* i nekako najdraži jer sam ostavila nešto malo veće i korisnije od strganog ormarića i kojeg plakata na zidu, nešto što zbilja pokazuje da sam bila tu jer ne možeš *fulati* i ne vidjeti te sadnice ni da hoćeš. Ostavila sam znak da sam četiri godine s čežnjom gledala u to pusto dvorište i onda to promijenila, zajedno s meni dragim ljudima i dobrom voljom. I svakako, pazite nam na drveće!

Fifi i cvjetno društvo

Napisala: **KLARA FORGIĆ**

21. stoljeće žari i pali našom školom

Našoj školi odobren je europski projekt *Nastava 21. stoljeća* u sklopu ERASMUS+ programa, kojem je cilj osuvremeniti nastavu i učiniti našu školu vidljivijom u zajednici.

The 21st Century Classroom, SŠ Ban Josip Jelačić Zaprešić naziv je Facebook stranice koja se počela pojavljivati na naslovnica naših profila nakon što su nas lijepo zamolili za pružanje potpore sveprisutnim lajkanjem nama dotad potpuno nepoznatog sadržaja. Naziv stranice nije nam bio najjasniji. Da smo našu školu mogli nazivati školom 21. stoljeća, i još kada je taj naziv na engleskom jeziku pa tako zvuči još naprednije, kao da je u rangu s vrsnim školama londonskih adresa, i nismo.

No, to se nedavno počelo mijenjati. Promjene su uistinu bile vidljive s početkom ove školske godine kada su pojedini profesori počeli prakticirati nove metode poučavanja. Kada bilo kakve novosti profesori nazovu novim metodama učenja, mi učenici kao da čujemo riječ mučenja. Znamo kako se profesori zanesu kada nešto nauče na seminarima i

stručnim usavršavanjima i onda to odluče primjeniti na nastavi pa sve to skupa na kraju ne završi dobro za nas zbog nove količine posla koju dobijemo. I naši su postali aktivniji u zadnje vrijeme, zaneseniji više nego ikada prije, zvuči gotovo nemoguće, ali i nekako svježiji i zagrijaniji za nastavu.

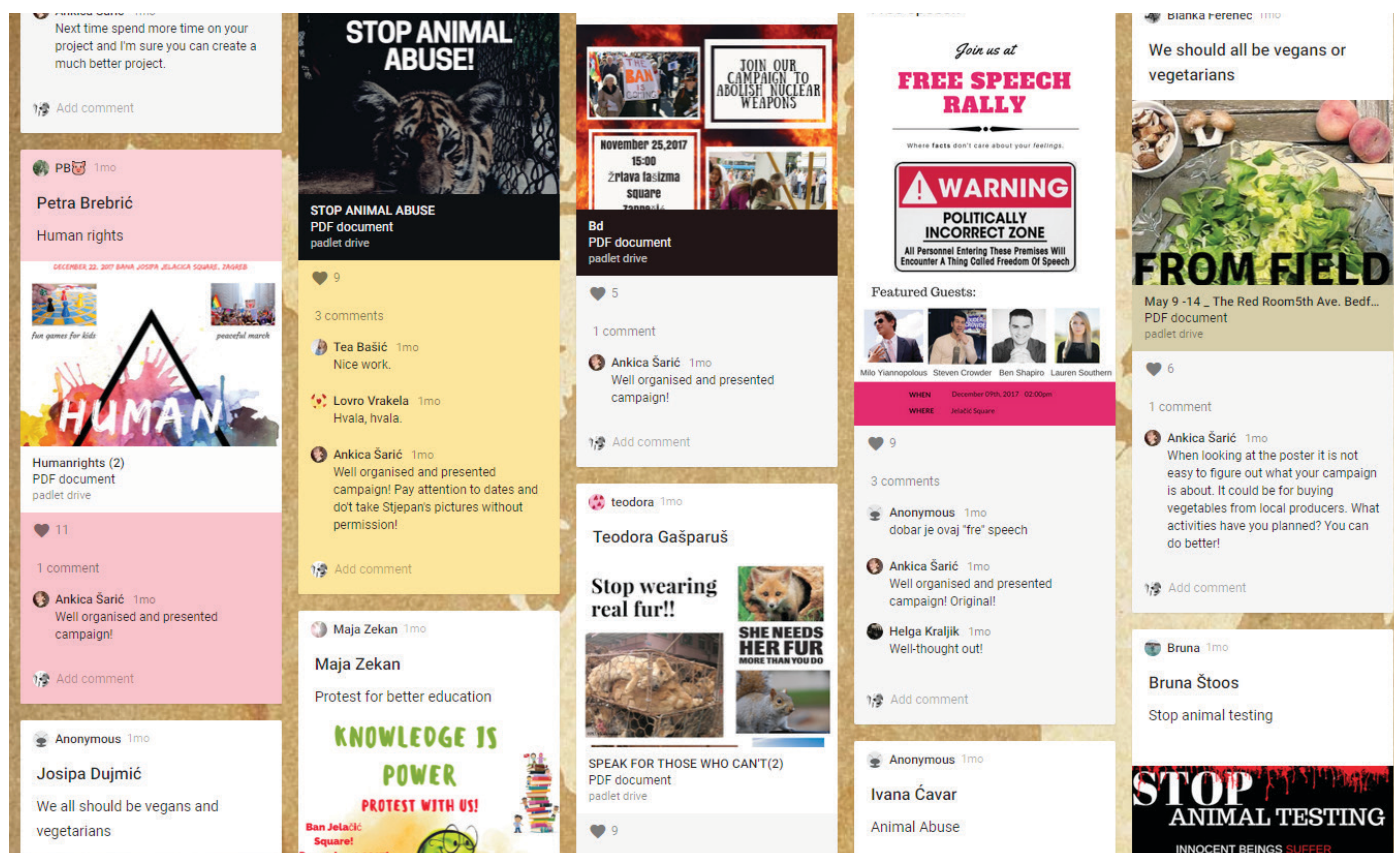
Projektor je postao apsolutni *must have!*

Računala se ne gasе već mjesecima, a i naše su *e-mail* adrese preplavljene porukama i pozivnicama za sudjelovanje u novim grupama, aplikacijama i internetskim stranicama. Na svakoj od njih morali smo izraditi novi profil i iznova unositi podatke pa je sve to skupa naličilo na borbu kakva se odvija u državnim službama kada pokušavamo izvaditi neki dokument. Istraživanje po internetu postalo je često, čak i prečesto, stvarajući probleme nekim *lumenima* za tehnologiju. Naše je oduševljenje bilo na

Matematika i GeoGebra

ŠKOLA DIŠE PUNIM PLUĆIMA

Kolaž digitalnih postera izrađenih u *Canvi* prezentirani na *Padletu*

vrhuncu dok su naši profesori samouvjereno objašnjavali prednosti pojedinih aplikacija i bez poteškoća njima se služili.

Zadaću više nije bilo zanimljivo raditi na papiru, *zdravo seljački*, crno na bijelo, to se sad moralo šareniti na našim ekranima, i njihovim naravno. Snimali su se i filmovi, radile virtualne umne mape, predstavljala škola i cijela Hrvatska na mnogim stranim jezicima u europskim internetskim zajednicama, globalizirali smo se i širili naše krugove (prepušteni našoj kreativnosti koja se do sada nije puno razvijala već je često bila u istim okvirima, pa je *budite kreativni* postao ne tako omiljen moto naše nove nastave jer se u nama istovremeno javljao osjećaj *fakat mi se ne da, budite vi kreativni* što profesori i jesu, i dalje su kreativni). Škola će dobiti i novu informatičku platformu, a tu su i

mnoga sudjelovanja u europskim nastavnim projektima s različitim temama u kojima ćemo imati priliku predstaviti i nas učenike svijetu koji se nalazi izvan granica *Lijepe naše*, ali će se i taj svijet predstaviti nama. Ne smatram to pozivnicom za napuštanje Hrvatske ili išta slično tomu već to doživljam kao upoznavanje s novim. Razvijamo naše kritičko mišljenje, ali ne na ključnim mjestima, razvijamo osjećaj zajednice i suradnje s ljudima koji su nam možda potpuno suprotni. Sve se to onda koristi za poboljšanje nastave kako naše tako i svih idućih generacija. Otvorenost prema novome je u svemu ovome što se događa, mislim, najbitnija. U tome leži uspješnost projekta, trebalo je krenuti, ne oslanjati se na druge ili prebacivati krivnju odmahujući rukom na zastarjelost i monotonost koju možemo pronaći u školama.

Projektom *Nastava 21.stoljeća* profesori uče od profesora, učenici od učenika, ali i profesori od učenika jer nam zaista svima treba pomak s mjesta i zato je ovo dobro usmjeren početak ka modernizaciji nastavnih procesa.

Osam profesora naše škole i naš pedagog nisu. Uzeli su stvari u svoje ruke, napisali dobar projekt i izvukli tisuće eura (njih čak 19) iz europskih fondova uz potporu ERASMUS+ projekta.

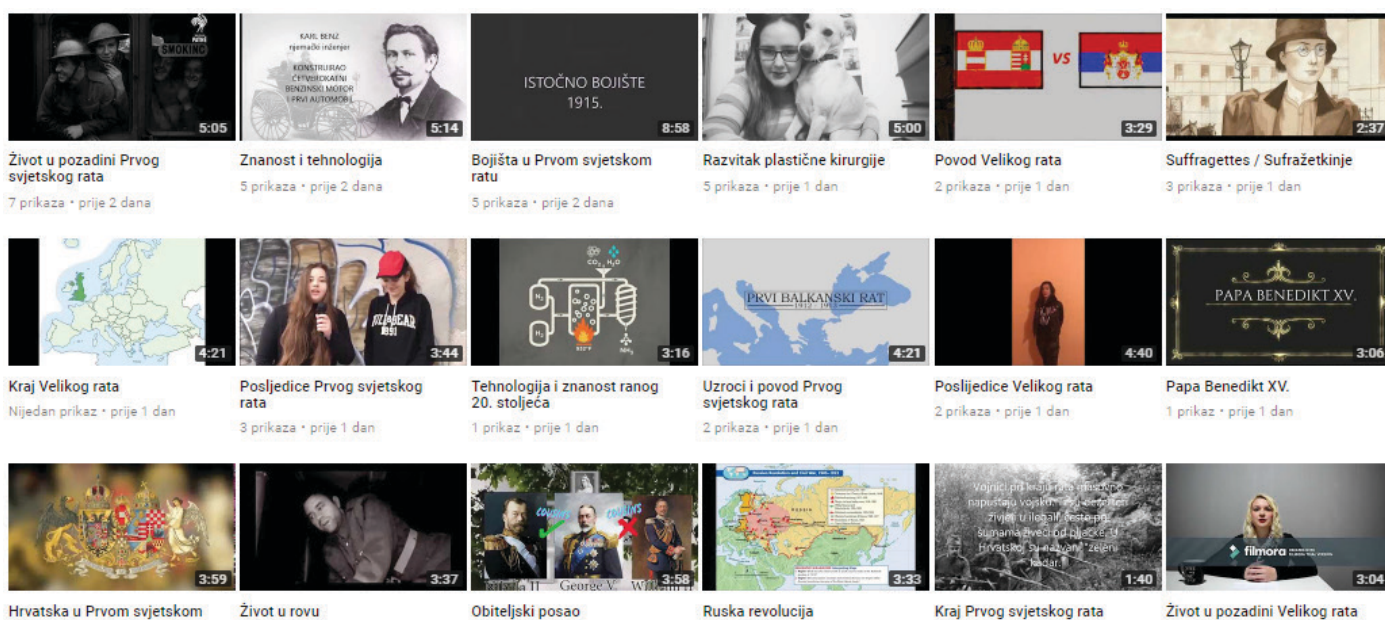
Profesori 21. stoljeća su Ivana Imbrija (matematika), Željka Winkler (povijest), Helga Kraljik (engleski i njemački, raska na koju smo ponosni), Željka Brezni (njemački), Zdravka Kramarić (hrvatski), Zvonimira Špoljar (sociologija, politika i gospodarstvo), Anita Kola Brundić (ekonomska grupa predmeta), Ankica Šarić (engleski) i Miroslav Miljković (pedagog). Bilo je zanimljivo i lijepo vidjeti ih kako pred nama uče, međusobno surađuju i pomažu jedni drugima, bilo je još ljepše čuti da svi idu na stručna usavršavanja, nazvana mobilnostima za koja su se morali pripremiti i potruditi pa su tako izbivali i s nastave. Mi se stoga nismo bunili kada smo čuli da će letjeti Europom, od Engleske, Njemačke i Nizozemske pa sve do Grčke, svatko usavršavajući svoja područja rada. Svi ovi profesori nastavljaju raditi na razvoju projekta pridajući veliku pažnju svemu što se događa u školi, a opet stalno usmjereni i na poboljšanje naših školskih sati poučeni iskustvom koje im je pruženo njihovim sudjelovanjem u europskim projektima na kojima su se upoznali s drugim profesorima, učenicima i različitim nastavnim metodama škola diljem Europe.

Bitno je naglasiti da ovi profesori ne stvaraju našu školu samo e-školom, oni ju čine boljom i uspješnijom, ali takvim čine i cijeli sustav.

Konačno su čuli i razumijeli naš glas za promjenom dok ga mi gotovo više nismo mogli čuti.

Inicijatorice projekta profesorice Šarić i Kraljik

Učenički video radovi iz povijesti na projektu *Sto godina od Velikog rata*

Napisala: **KLARA FORGIĆ**

DSD ispit

Posebnost naše škole je i mogućnost učenika da pohađaju nastavu DSD-a koja im omogućuje polaganje ispita za *Deutsches Sprachdiplom*. Položeni ispit svjetski je priznat i preduvjet je za studiranje ili rad u zemljama njemačkog govornog područja. Prema europskom referentnom okviru za jezike, moguće je položiti DSD I i II. DSD I odgovara razini A2/B1, dok DSD II odgovara razini B2/C1 poznavanja njemačkog jezika.

U studenom 2017. godine u našoj je školi održan pismeni dio ispita za višu razinu Njemačke jezične diplome. Pismeni dio ispita sastoji se od čitanja i slušanja s razumijevanjem te eseja. Nakon toga slijedi usmeni ispit čiji se datum polaganja razlikuje od škole do škole. Ispitu DSD II mogu pristupiti samo učenici četvrtoga razreda srednje škole. Važno je napomenuti da se taj ispit provodi samo u nekim srednjim školama u Hrvatskoj te da se mnogi učenici u prvom razredu odlučuju upisati na nastavu DSD-a zbog kasnije mogućnosti studiranja na njemačkome govornom području bez dodatnih provjera poznavanja jezika.

Ipak, mnogi su učenici odustali od pohađanja te fakultativne nastave, neki čak i ovu, zadnju, godinu. To je velika šteta. Mislim da je najveći uzrok tome što učenici nisu sigurni u svoje poznavanje njemačkoga jezika. Mnogi učenici koji su ove godine polagali ispit sretni su što su na kraju pristupili ispitu, jer je najbolji dio toga ispita, što nigdje neće biti navedeno

da ispit nije položen. Mnogima bi se sada moglo učiniti da se na nastavi DSD-a samo uče i vježbaju vještine potrebne za ispit, no DSD nastava pruža mnogo više. Učenici imaju priliku sudjelovati u međunarodnoj razmjeni učenika, jezičnim kampovima, sportskim i kulturnim događanjima. Tako smo zahvaljujući nastavi DSD-a u drugom razredu posjetili Goethe-Institut te tamo gledali predstavu na njemačkom jeziku. Ta će mi predstava posebno ostati u sjećanju, jer je prva predstava koju sam gledala na njemačkome jeziku. Mislim da bi svi koji mogu trebali upisati DSD nastavu jer će tek na njoj dobiti novu sliku o njemačkome jeziku i veće mogućnosti u daljnjem školovanju te pronalasku posla u budućnosti. Preporučila bih svima koji se još dvoume, a i budućim učenicima naše škole, da upišu tu fakultativnu nastavu.

Marija, sprechen Sie Deutsch?

Napisala: **MIA FRANOLIĆ**

Should I stay or should I go?

Za sve maturante bliži se sretan dan kada će konačno napustiti školske klupe... No, što nakon srednje? Treba donijeti odluku o tome što će biti naša svakodnevna zanimacija kada izađemo iz škole.

Maturanti strukovnih škola imaju mogućnost, ili bi je barem trebali imati, zaposliti se u struci odmah nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja, no neki se ipak odlučuju obrazovati i dalje. Gimnazijalci pak nemaju *struku* stoga im je fakultetsko obrazovanje nužno za sigurnu budućnost.

Procedura je ista za sve, potrebno je što bolje napisati maturu i onda upisati željeni fakultet. Tako to izgleda u idealnom scenariju ako preskočimo mjesec i tjedne panike oko učenja i donošenja jedne od najvažnijih odluka u životu.

Osim što nije lako izabrati što bismo studirali, da situacija bude zanimljivija, možemo birati i gdje ćemo studirati. Uz brojne fakultete diljem Hrvatske, postoji mogućnost fakultetskog obrazovanja i u drugim europskim i svjetskim gradovima. Kako bismo saznali više o toj mogućnosti, naša je škola ugostila dvije djelatnice najveće savjetodavne agencije za obrazovanje u inozemstvu.

Integral je agencija koja ima 25 godina iskustva te posjeduje 16 ureda u Bugarskoj, Rumunjskoj i Albaniji. U Hrvatskoj su se pojavili 2015. godine i od tada su pružili pomoć mnogim mladima koji su bili zainteresirani za kvalitetno inozemno obrazovanje. Neki od učenika bivših generacija naše škole iskazali su povjerenje djelatnicima *Integrala* te su se okušali u studiranju na raznim europskim sveučilištima. Jedna od dviju predstavnica agencije koja nam je izložila razne mogućnosti također je pohađala našu školu.

Integral svojim klijentima pruža podršku i pomoć tokom cijelog procesa što znači od prijave na željeno sveučilište, odabira mjesta boravka u gradu u kojem osoba želi studirati pa čak i nakon studiranja. Također oni svojim klijentima nude razne popuste i stipendije. *Integral*, uz studentsko, nudi srednjoškolsko obrazovanje i usmjeravanje te razne ljetne kampove.

Sam proces inozemnog obrazovanja sadržava nekoliko koraka. Prvi korak jest odabir područja studiranja, a ukoliko nismo sigurni, djelatnici *Integrala* predstaviti će nam sve mogućnosti koje nam stoje na raspolaganju. Sljedeći korak jest odabir sveučilišta u inozemstvu koje će osoba pohađati. Taj odabir dolazi nakon što tim *Integralovih* savjetnika prouči rezultate položenih ispita i certifikata te da ponudu koja najbolje odgovara tom klijentu. Nakon odabira slijedi prijava čiji administrativni dio za vas obavlja *Integral*. Potom slijedi odgovor sveučilišta koji dolazi u razdoblju između 4 i 8 tjedana. Zadnji korak jest potvrda upisa na odabrani fakultet. *Integral* zastupa sveučilišta u Velikoj Britaniji, Nizozemskoj, Belgiji, Španjolskoj, Švicarskoj, Italiji, Danskoj, Švedskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Austriji, Lihtenštajnu, Mađarskoj, Norveškoj, Grčkoj, Južnoj Koreji, Kini, Indoneziji i SAD-u. Djelatnici *Integrala* svakom zainteresiranom potencijalnom klijentu iznose detalje o svakom sveučilištu koje ih zanima kao i o načinu i mogućnostima života u gradu u kojem se nalazi željeno sveučilište. Ovaj je posjet bio vrlo zanimljiv i poučan te je nekima pomogao odgovoriti na pitanja gdje i kako da se uopće uključe u proces inozemnog obrazovanja.

Napisala: **LAURA MIFKA**

Piknik s Proustom

19. rujna 2017. imali smo drugačiji, posve neobičan sat hrvatskoga jezika. Ovaj nam je put za sat lektire, osim knjige, trebalo i nešto jako ukusno: madelaine kolačići i lipov čaj.

Znali sam da nas taj sat kad-tad očekuje, jer se sjećam kako su, kada smo mi bili u drugome razredu, tadašnji maturanti također jeli kolačiće i pili čaj, a mi smo bili pomalo ljubomorni. Toga utorka dočekala nas je neobično uređena učionica 202, a kada smo ušli, sve nas je već dočekalo spremno, a na nama je bilo samo da pričamo, jedemo i pijemo. Lektira koju smo obrađivali ta dva školska sata jest roman *Combray* iz ciklusa romana *Traganje za izgubljenim vremenom* avangardnog pisca Marcela Prousta. Zašto baš madelaine kolačići i zašto baš lipov čaj? Glavnog lika ovog djela, Charlesa Swanna, upravo okus tih kolačića i miris toga čaja vraća u dane njegova djetinjstva. Kao što su njega olfaktivna i gustativna osjetila dobro podsjetila na prošlost, tako smo i mi na isti način dobro upamtiti taj dio gradiva. Ovakvi su satovi puno zanimljiviji, ali i učinkovitiji jer je veća vjerojatnost da će se na taj način lakše otisnuti učenicima u sjećanje. K tome, neki od nas su bili vrijedni i iskušali svoje pekarske sposobnosti, a ni profesorica nije došla praznih ruku.

Lektire su 96,6% mature

Proust je zakon!

Čovjek ogladni od tolikog čitanja

Napisala: **ANA SEVER**

Vježbenička tvrtka

Vježbenička tvrtka predmet je ekonomskih škola koji se dobiva u 3. razredu srednje škole.

Kao i svaka tvrtka, i naša je organizirala božićni domjenak

U predmetu primjenjujemo znanje stečeno u prethodne dvije godine školovanja smjera ekonomist, područja poduzetništva, poslovnih komunikacija, uvoda u poslovno upravljanje, marketinga, računovodstva te komunikacijsko-prezentacijskih vještina.

Cilj je predmeta naučeno teorijsko znanje, primijeniti u praksi. Na početku školske godine razred osniva tvrtku, odabire njezino ime, predmet poslovanja te pozicije koje će učenici odrađivati u trećem i četvrtom razredu.

Osnovana tvrtka sastoji se od jedanaest radnih pozicija koje će obavljati svaki učenik, no prije toga slijedi intervju za posao. Za intervju je potrebno izraditi životopis te se prijaviti na željenu radnu poziciju. Na temelju izrađenog životopisa, komisija, koju čine tri člana - učenika razredne grupe, postavlja

pitanja. Sjajno je što svi učenici imaju priliku naći se u poziciji ispitanika i člana komisije.

Povezivanje predmeta, međusobna suradnja i komunikacija ključ su uspjeha ovog predmeta.

Predmet Vježbenička tvrtka priprema učenike za pravi rad u tvrtci. Zabavnim i interaktivnim načinom omogućuje učenicima da sudjeluju u nastavi i pokažu svoje ideje i kreativnost. Ovakav pristup i način učenja izrazito pozitivno utječe na učenike i njihove rezultate jer bez stresa i straha od neuspjeha savladavaju sve izazove te se uče odgovornosti i radu u timu.

Napisala: **ANA PINTARIĆ**

Odlično smo riješili probleme

Inside tourism projekt je Udruge studenata turizma Ekonomskog fakulteta namijenjen učenicima završnih razreda srednjih ekonomskih, ugostiteljskih te hotelijersko-turističkih škola.

Projekt je organiziran kao natjecanje u rješavanju poslovnih slučajeva triju organizacija:

ULIX travel - Izrada kreativnog koncepta i marketinškog plana za oglašavanje turističke agencije bez poslovnice

EX-ALTO d.o.o. - POSAO IZ SNOVA - osmisliti aktivnosti s ciljem privlačenja novih zaposlenika u turizmu

Milenij hoteli Opatija - Uvođenje novog proizvoda na tržište: Century Hotel Zagreb

27. listopada 2017. godine u kongresnoj dvorani broj 14 Ekonomskog fakulteta u Zagrebu proglašen je pobjednik natjecanja.

Učenici 4.d razreda, Leonarda Filipović i Vedran Maričić, osvojili su nagrade u obje kategorije koje su prijavili. Leonarda i Vedran osvojili su 1. i 3. mjesto samostalnim radom bez pomoći nastavnika ili mentora. Osvojivši

1. mjesto rješavanjem poslovnog slučaja Ulix travel organizacije, pozvani su na razgovor s direktorom tvrtke koji im je čestitao te ponudio stipendiju za fakultet, a zatim i posao.

Učenici 4.c razreda Ariana Harčević, Željka Milić i Ivan Vasović, zajedno sa svojom mentoricom profesoricom Biserkom Gregorinom prijavili su rad za slučaj organizacije EX-ALTO d.o.o. te osvojili 1. mjesto. U istoj toj kategoriji učenici 4.d razreda, Vedran i Leonarda, osvojili su 3.mjesto te su se tako na pozornici našli učenici dvaju razreda naše škole. EX-ALTO pobjednicima je dodjelio novčanu nagradu od 1.000 kn, a dobitnicima 3. mjesta novčanu nagradu od 300 kn.

Taj dan učenici su pokazali svoje znanje i vještine koje su stekli u protekle tri godine obrazovanja te postali ponos naše škole. Svaka čast i sretno svim našim učenicima u nadolazećim natjecanjima!

Nagrađeni i njihove mentorice

Napisala: **OLGICA ANDRIĆ**

Uspjesi naših učenika

Kao i svake godine, naši učenici sudjelovali su na brojnim županijskim i državnim natjecanjima počevši od LiDraNa, *Poslovnog izazova* pa sve do brojnih natjecanja iz znanja. Saznajte tko su učenici koji su dokazali svoje znanje i sposobnosti na državnim natjecanjima i smotrama.

Državni prvak iz matematike i informatike, Tin Župančić
mentorice: Nedička Svalika (informatika) i Vedrana Đoković (matematika)

Državna smotra LiDraNo, 2017.
kategorija školskog lista
urednica: Marta Bregeš
mentorica: Željka Winkler

Državno natjecanje iz filozofije
Petra Kuharić, 15. mjesto
mentorica: Željka Winkler

Državno natjecanje iz informatike
Juraj Crneković, 3. mjesto
mentorica: Irena Majer Postružin

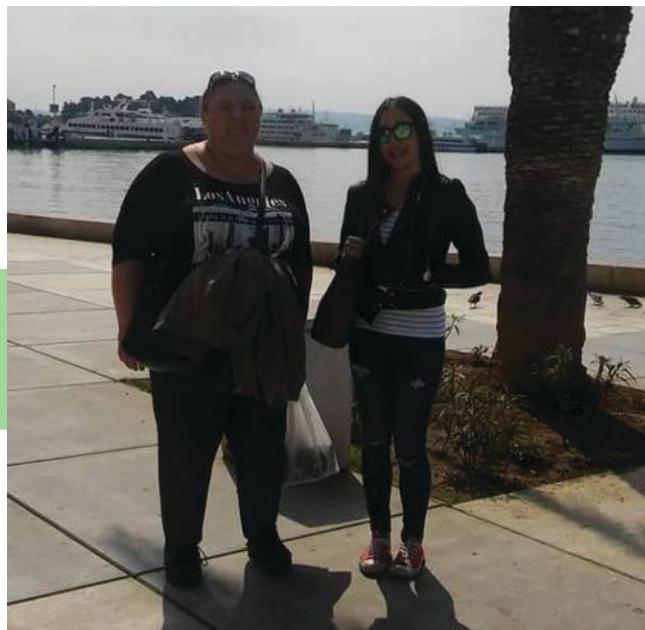
Državna smotra hrvatskog školskog filma, 2017.
Petra Kuharić, Marta Bregeš
mentor: Miroslav Miljković

Državno natjecanje iz njemačkog jezika, 2017.
Noah Brezni, 7. mjesto
mentorica: Sandra Kosović

Državno natjecanje iz talijanskog jezika
Jelena Belinić, 2. mjesto
mentorica: Sanja Jelakovic Kühner

Državno natjecanje iz kemije
Juraj Crneković, 10. mjesto
mentorica: Željka Hadrović Jančić

Državno natjecanje iz povijesti
Danijel Bačan, 5. mjesto
mentorica: Željka Winkler

Međunarodno natjecanje *Poslovni izazov*
Zapadnog Balkana
Robert Horvat, Marko Šošćarić, Jerko Zadro
mentorica: Anita Kola Brundić

Sretan Ti rođendan, bane!

Učenici za učenike

11. listopada 2017. održano je predavanje o banu Josipu Jelačiću povodom Dana grada Zaprešića i Jelačićevih dana.

Predavanje je održano u Gradskoj knjižnici Ante Kovačića i vodilo ga je troje učenika trećih razreda opće gimnazije Srednje škole ban Josip Jelačić. Predavanje su vodili: Anamarija

Benčić, Stjepan Svib i Lovro Vrakela, uz pomoć njihove profesorice povijesti Petre Katarinčić, a održano je za osmi razred Osnovne škole Antuna Augustinčića. Predavanje je počelo prezentacijom kojom je prikazan život Josipa Jelačića prije nego je postao ban i za vrijeme njegova banovanja s mnogo zanimljivih, ali i povijesnih činjenica. Učenici su, između ostalog, mogli naučiti o Jelačićevoj važnosti za Hrvatsku, ali i Habsburšku Monarhiju. Prezentacija je završena s nekoliko zabavnih činjenica koje se vežu uz Jelačića. Nakon prezentacije došlo je vrijeme da učenici osnovne škole pokažu što su naučili natječući se u kvizu o Jelačiću koji su voditelji pripremili u programu *Kahoot*. Pobjednici kviza osvojili su nagrade kao zahvalu za njihovu pažnju i zanimanje, a predavanje je završilo pitanjima učenika na koja su voditelji odgovarali. Sve u svemu, predavanje je bilo dobro i za voditelje koji su time stekli više iskustva i za učenike osnovne škole koji su se zabavili i mnogo toga naučili o najpoznatijem hrvatskom banu.

Na razini zadatka!

Napisala: **LOVRO VRAKELA**

Kako se brzo obogatiti?

Ljetni praznici prilika su za odmor i brojna putovanja svih školaraca, no to razdoblje ne provode svi bezbrižno i uživajući. Neki učenici odlučuju ljetno provesti radeći zbog različitih razloga.

Neki u tome vide priliku za stjecanje novih znanja i vještina, dok neki to smatraju prilikom u kojoj bi spoznali što ih zanima i čime se žele baviti nakon završetka školovanja. Također, rad preko ljetnih praznika nekima omogućuje dodatni izvor financijskih prihoda koji im je potreban. Bez obzira iz kojih razloga se osoba odlučuje na rad preko praznika, procedura i mogućnosti zaposlenja za sve su jednake.

Kako bi se zaposlili, potrebno je proći određenu proceduru. Prije svega treba se učlaniti u učenički servis koji ima potpisan sporazum sa školom koju učenik pohađa. Ono što je nužno za učlanjenje jest osobna iskaznica, potvrda škole o redovitom školovanju, dokument koji sadrži OIB te IBAN broj tekućeg ili žiro računa. Za maloljetne osobe potrebna je potvrda roditelja ili skrbnika koji se slaže s time da dijete radi. Prilikom učlanjenja potrebno je platiti članarinu u iznosu od 70 do 100 kuna, ovisno o servisu. Za učenike je bitno da znaju svoja prava kako ih poslodavac ne bi oštetio i iskoristio kao jeftinu radnu snagu. Radni broj sati kreće se između 4 i 8 sati dnevno, odnosno maksimalan broj sati tjedno jest 40. Ukoliko učenik radi više od 4 sata i 30 minuta, ostvaruje pravo na odmor od 30 minuta. Sve je to naravno stvar dogovora između poslodavca i radnika. Ako učenik traži posao koji se ne nalazi u županiji u kojoj prebiva, poslodavac mu je dužan osigurati smještaj i prehranu. Obveza svakog poslodavca jest osigurati svojem radniku zaštitna sredstva i zaštitne mjere na radu. Satnice su različite i ovise o tvrtci u kojoj se osoba zapošljava. Uglavnom se kreću oko 20 kuna. Ponuda poslova je raznolika, nude se razni sezonski poslovi kao što su rad u kafićima, dućanima s hranom, odjećom i slično, rad na raznim

šandovima, hotelima i mnogi drugi. Često su poslovi na turistički atraktivnim lokacijama bolje plaćeni. Kao dodatni prihod, učenici koji rade u uslužnim djelatnostima, nerijetko dobivaju *bakšu* koju im ostavljaju gosti. Na nekim se poslovima traži mnogo fizičke aktivnosti, primjerice poslovi u raznim skladištima, dućanima i slično. Također postoje poslovi u kojima učenici imaju prilike izraziti svoju kreativnost i jezične sposobnosti. Za one koji se odlučuju zaposliti na turističkim mjestima, potrebno je znanje stranih jezika, posebice engleskog i njemačkog kako bi se mogli sporazumjeti sa stranim gostima. Osim što su prilika za zaradu, ljetni poslovi pomažu nam da sagledamo stvari iz drugog kuta.

Ovo je jedinstvena prilika za svakog da *zaviri iza kulisa*, odnosno ima uvid u to što neki posao podrazumijeva.

Također, možemo više cijiniti novac koji steknemo vlastitim rukama i mukotrpnim radom te ga možemo potrošiti ili pametnije uložiti. Osim toga, ljetni poslovi prilika su za upoznavanje novih ljudi te stjecanje novih iskustava. Učenicima koji su zainteresirani za rad nude se razni sezonski poslovi u uslužnim djelatnostima kao što su ispomoć u kafićima, dućanima, raznim šandovima i hotelima te mnogi drugi. Osim u Zagrebu i okolici, naši učenici često traže poslove diljem turističkih središta. Uz dobru zaradu, ljetni poslovi prilika su za upoznavanje novih ljudi te stjecanje novih iskustava.

Napisala: **LAURA MIFKA**

Sve se može!

Matija i Mihael Benčić učenici su 2.b razreda naše škole. U slobodno vrijeme bave se nogometom u Nogometnom klubu Inter, u Zaprešiću. Pokušali smo saznati kako balansiraju gimnazijski, društveni i sportski život.

Mihael i Matija, s lijeva na desno

Kako ste zadovoljni sa školom?

Sa školom smo prilično zadovoljni. Uvijek može bolje, ali i ovako je sasvim u redu.

Što vam se posebno sviđa u školi?

Dvorana, naravno. Tjelesni nam je zato i jedan od dražih predmeta.

Čuli smo da posebno volite engleski. Kako to?

Matija: Jedini smo koji imaju engleski kao drugi strani jezik tako da smo sami u razredu s prof. Matić koja se stvarno dobro odnosi prema nama, a s njom nekada pričamo o stvarima nevezanim uz engleski. Iako volimo engleski, najdraži predmet mi je kemija, a

Mihaelu je, naravno, tjelesni.

Koje predmete smatrate važnima za budućnost?

Mislimo da su engleski i njemački u današnje vrijeme dosta bitni za pronalazak posla. Također posebnu pažnju posvećujemo kemiji i biologiji. Ta dva predmeta jako su važna u životu, posebice kada je prehrana u pitanju.

Spomenuli ste da je Mihael vegeterijanac. Kako uspijevate uskladiti različite načine prehrane sa sportom kojim se bavite?

Mihael: Meni okus mesa nikada nije odgovarao pa sam se odlučio za vegetarijanstvo. Jedem sve ostalo osim mesa, uglavnom je to soja,

“

Ja sam s tim dečkima fascinirana. Jako su motivirani, imaju izraženo logičko zaključivanje, marljivi su, a istovremeno veseli, pozitivni i podižu atmosferu u razredu.

Željka Hadrović, prof. kemije

povrće... Matija također jede sve, ali i meso pa nikada nismo imali većih problema oko hrane. Pokušavamo paziti na prehranu zbog nogometa, no sve loše što ubacimo u sebe to izbacimo na treninzima.

Kako organizirate svoje vrijeme?

Pokušavamo uskladiti treninge sa školom. Kada stignemo učimo, a kada ne stignemo, ne učimo - tada uglavnom imamo treninge. Kada smo prijedpodnevna smjena imamo treninge poslijepodne i obrnuto.

Gdje stanujete?

Preko tjedna živimo sa sestrom u Zaprešiću zbog treninga i škole, a inače smo iz Mača, u Hrvatskom zagorju. To mjesto udaljeno je otprilike sat vremena od Zaprešića. Ovdje se sestra brine za nas, kuha nam, čisti...

Izlazite li?

Rijetko. Kada izlazimo uglavnom idemo van u neki klub. Kada smo u Zagorju izlazimo u klub *Famous* u Začretju.

Jeste zadovoljni tretmanom u Interu?

Jesmo. Ljudi iz kluba nas cijene i tada zapravo dobivamo osjećaj da vrijedimo nešto, tj. da smo važni. Redovno dobivamo i Interove stipendije koje mjesečno iznose 1500kn.

Na što trošite novac dobiven stipendijom?

Kada treba, s tim novcem kupujemo opremu za nogomet, uglavnom kopačke. Pokušavamo ih uvijek kupovati na akcijama, a i tada njihova cijena iznosi otprilike 1000kn. Što nam ostane, stavljamo na stranu.

Klasično pitanje za sve dečke, Barcelona ili Madrid?

Madrid.

Dodajete li si lopte na treninzima?

Mihael: Matija voli provocirati tako da mi lopte ne dodaje baš često.

Na kojim pozicijama igrate?

Matija: Ja sam stoper, a Mihael je krilo.

Koji daje više golova?

Matija: Zbog svoje pozicije Mihael bi trebao davati više golova, ali ja ipak dajem više golova od njega.

Jeste li sudjelovali u kakvim natjecanjima, a da nisu nogometna?

Matija: Prošle godine oboje smo išli na natjecanje iz atletike, krosa i futsala, a ja sam išao još na natjecanje iz odbojke.

Mihael: Od ovih natjecanja koja nisu vezana uz sport sudjelovali smo na natjecanjima iz matematike, kemije i vjeronauka dok je Matija bio i na hrvatskom, povijesti, i geografiji. Za ovu godinu ćemo još vidjeti.

Što planirate za budućnost?

Ako uspijemo nastaviti ćemo se baviti nogometom, a *plan b* nam je nastaviti školovanje. Matija zasad najviše razmišlja o PMF-u ili FER-u, dok Mihael još nema ideju.

“

Jako vrijedni, točni i zreli. Što god treba, projekt, dodatne zadatke ili bilo što drugo, nikad im nije problem. Dečki su *fakat* mrak!

Željka Brezni, prof. njemačkog jezika

Trenutci opuštanja

Napisala: MARTA BREGES

Uskršnji sajam

U školi već godinama djeluje keramička skupina u kojoj se učenike podučava u oblikovanju umjetničke keramike. Skupina se okuplja redovito i od početka ove školske godine, a od siječnja i češće jer je u pripremama Uskršnji sajam.

Kreativnost veseli

Za izradu predmeta od keramike u školi se pojavio veliki interes pa je tako u radionicama sudjelovalo više od 30 učenika različitih usmjerenja, desetak nastavnika, a posebno im je dragocjena majka jedne učenice koja ih nadahnjuje svojim kreativnim idejama već

godinama. Ove su godine izradili raznolike male dekorativne predmete od keramike na štapićima (cvjetići, zečići, patkice...), a novost su uskršnji vjenčići na koje su posebno ponosni.

Već nekoliko godina sva prikupljena sredstva odlaze za djecu iz Dječjeg doma Laduč, a oni su motivacija i ove godine. Djeca su stigla i na sajam u pratnji svojeg odgojitelja, a učenici SŠBJJ ugostit će ih i u svojoj školi gdje će im domjenak pripremiti njihovi kuhari, konobari i slastičari, a prigodnim ih frizurama počastiti i frizeri te se s njima družiti i svi drugi učenici škole.

Uskršnji se sajam održao u subotu 8. travnja 2017. na tržnici u Zaprešiću od 8 do 12 sati, a odaziv je bio i više nego odličan. Bilo je tu slučajnih prolaznika, ali i mnogih koji podržavaju humanitarnost SŠBJJ već godinama. Ova dugotrajna tradicija humanosti u našem je gradu već odavno prepoznata, a naši srednjoškolci i ovaj su se puta pokazali kao mladi ljudi velikoga srca.

Naš štand na zaprešićkoj tržnici

Posjet štićenicima Dječjeg doma Laduč

Napisala: **ZDRAVKA KRAMARIĆ**

Dobro jutro Rusija!

Učenici 4. a i b razreda uputili su se u Gradsku knjižnicu Ante Kovačića u Zaprešiću kako bi poslušali predavanje mr.sc. Andreja Čebotareva, potomka ruske emigracije, o perspektivi Rusije u aktualnoj godini pod nazivom *Kako se u Rusiji gleda na revolucionarnu godinu 2017.?*

Napunili smo knjižnicu!

Iako je tema zvučala obećavajuće, sama izvedba nije bila onakva kakvu smo očekivali. Gospodin Čebotarev koristio se metodama projekcije slika i pokojeg filmića uz popratne komentare te čitanjem iz izvora, što većini učenika nije odgovaralo zbog drugačijih standarda u školi. Ostatak publike, čini se, nije imao problema sa samom izvedbom tribine, dapače postavljali su i mnoga pitanja, no na nekolicinu, primjećujemo, autor je odgovarao *političkim* odgovorima.

Na predavanju se moglo čuti za grad Uljanovsk - Lenjinov rodni grad, vidjeti razne slike Volge, spomenika i gradskih pejzaža i sl., a mora se priznati da je autor iscrpno upoznao publiku s ovom temom, o kojoj većina građana nije dosad ništa čula.

Neki su se uživali u predavanje

Napisala: **ARIJANA MATIĆ**

Da se ne zaboravi!

U srijedu, 8.11.2017. učenici Srednje škole ban Josip Jelačić, točnije učenici 3.c i 2.d razreda posjetili su Poduzetnički inkubator BIOS u Osijeku te Vukovar. Putovali smo autobusom u pratnji profesorica Zvonimire Špoljar, Štefanije Žugec te Ane Fadljević. Kako se 18.11. obilježava Dan sjećanja na Vukovar, odlučili smo istražiti našu povijest te se prisjetiti onih koji su dali svoje živote za domovinu.

Iskustvo 3.c s tenkom

Posjet Poduzetničkom inkubatoru BIOS vezan je uz nastavu pa je to posebno zanimalo učenike 2.d razreda (ekonomisti). Misija je BIOS-a pomagati mladim poduzetnicima pomoću svojih aktivnosti i projekata. BIOS je inkubator koji, uz potporu grada Osijeka, poduzetnicima početnicima omogućuje najam. Zajedno s najmom, stanar BIOS-a dobiva savjetodavne usluge, edukaciju te promidžbu i prezentaciju, a BIOS se trudi svakog poduzetnika razvijati i individualno, u skladu s njegovim specifičnim potrebama.

BIOS je dobio titulu najrazvijenijeg poduzetničkog inkubatora u Hrvatskoj te se razvija i dalje, sve više mladih poduzetnika dolazi u Osijek. Neki od ciljeva BIOS-a su: sudjelovanje u ekonomskom razvoju regije, promoviranje lokalnog poduzetništva, povećanje broja tvrtki koje opstaju na tržištu, poticanje inovativnost i razvoj novih tehnologija i drugo. Bili smo u obilasku svih prostorija BIOS-a te vidjeli neke zanimljive radove za koje još nitko ne zna. Nismo stigli sve obići jer nas je put vodio dalje u Vukovar.

OKOLO, NAOKOLO - PUTUJEM I UČIM

U Vukovaru smo ponajprije posjetili vukovarsku bolnicu, Mjesto sjećanja i Memorijalni muzej u znak sjećanja na kobnu 1991. Ta bolnica i dan-danas radi kao bolnica te su neki dijelovi, podrum koji se koristio kao bolnica, ostali onakvi kakvi su bili i u vrijeme Domovinskog rata kako bi mlade naraštaje upoznali s poviješću Vukovara. Doktorica koja je 24 sata bila aktivna za vrijeme rata, danas je ravnateljica bolnice, a to je dr. Vesna Bosanac. Prošli smo kroz podrumске prostorije u kojima je napravljena lenta vremena za vrijeme rata te je u svakoj pločici upisano kojeg je dana došlo koliko osoba u bolnici, koliko umrlo ili preživjelo.

Vidjeli smo prostorije u kojima su odsjedale trudnice, djeca, nemoćni, a neki su čak i živjeli ondje. Vidjeli smo i rupe koje su napravile bombe i koje su tako i ostale.

Zanimljivost koju nam je voditeljica ispričala ostala nam je u sjećanju: jednog je dana, za vrijeme okupacije, u podrum bolnice u kojemu su ležali ranjenici poredani krevet do kreveta, pala bomba od 45 kg, takozvana krmača, probila zid bolnice i zaustavila se pacijentu među nogama te se nije aktivirala.

Nadalje, posjetili smo Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar, smješten u prostorima bivše vojarne 204. *vukovarske brigade*. Vodič nam je bio jedan od vojnika koji nas je proveo kroz vojarnu pokazavši nam kakvi su se strojevi, mine i ostala oružja koristila za vrijeme Domovinskog rata. Učenici su mogli ući u ratni avion i razgledati unutrašnjost. Opisujući stvarne slike naših vojnika-branitelja, pričao je zanimljive priče tih vojnika i vojnih postrojbi koje su nas potakle na razmišljanje. Jedna od tih priča je da se jedan pripadnik srbijanske vojske

našao sam na hrvatskom području te je čuo kako dolaze hrvatski dobrovoljci i shvatio da su to *normalni* ljudi kao što je i on. Odlučio im se predati, a vojnici su mu rekli kako se može vratiti kući i skloniti, no on je to odbio. Zatim su mu preložili razmjenu no i to je odbio. Htio se boriti s njima za Hrvatsku i tako ostao s njima, preživio rat i danas živi u Zagrebu.

Na kraju smo posjetili i Spomen dom Ovčara, mjesto na kojem su vojnici i civili proveli svoje posljednje sate i minute života, a predstavlja trajan podsjetnik na njihove posljednje poglede, osmijehe, riječi. Malo dalje nalazi se i masovna grobnica. Tamo je predsjednik svakog razreda zapalio lampaš u znak sjećanja na sve koji su izgubili život. Još stotinjak grobova čeka nestale osobe, a samo ih je dvoje pronađeno do danas. 938 bijelih križeva bez imena predstavlja ekshuminirane žrtve. *Groblje palih branitelja* na Dan sjećanja na Vukovar 1991. posjeti više od 30.000 posjetitelja.

Kasnije smo imali i nešto slobodnog vremena u samom centru Vukovara. Ova terenska nastava bila je vrlo poučna i zanimljiva.

2.d na Memorijalnom groblju Vukovar

Napisala: **NIVES KOVAČIĆ**

Gitara, filmovi i Google *prevoditelj*

Kada bi me netko pitao koja mi je asocijacija na filmsku skupinu tj. općenito bavljenje filmom, odgovorila bih mu bez sumnje filmski festivali. Pogotovo oni u inozemstvu.

Jedan od najdražih festivala koje sam posjetila i koji će mi dugo vremena ostati u sjećanju je International Youth Film Festival *Plasencia Encorto*. Jednog snježnog siječanjskog dana slučajno smo saznali kako idemo u Plasenciju. Od tog dana svako jutro bilo je sve uzbudljivije jer se bližio datum našeg polaska, 16. ožujka, kada smo poletjeli prema toplijim krajevima. Razlog zbog kojeg smo uopće pozvani na festival je film koji smo izradile još 2016. godine, *Beyond borders*. Film je rađen za natječaj Europske komisije u Hrvatskoj, a bavi se tematikom nezaposlenosti mladih u Hrvatskoj, osobito onih sa završenim fakultetom te prikaz nerijetkih situacija u *Lijepoj našoj* kada su mladi prisiljeni napustiti domovinu i otići trbuhom za kruhom u inozemstvo.

Naša skromna delegacija – Petra Kuharić, Miroslav Miljković, školski pedagog i mentor filmske skupine te moja malenkost, sretno je stigla u glavni grad Kraljevine Španjolske, Madrid, nakon čega smo se upoznali s ostalim sudionicima festivala i krenuli put Plasencije do koje je trebalo prijeći još 270 kilometara. Vožnja uopće nije bila *tlaka* zahvaljujući očaravajućem španjolskom krajoliku. Zelena polja, male slatke seoske kuće i srednjovjekovni dvorci na brdima samo su neki od zapanjujućih motiva.

Kako je Plasencia grad na uzvisini, naravno da je naš hotel morao biti smješten na samom vrhu grada pa smo stoga svaki put vraćajući se u hotel obavljali *cardio*. Kao grad afirmirana je u 12. stoljeću, no postoje dokazi da je

ovo mjesto bilo naseljeno i u neka prijašnja vremena. Nakon marokansko-muslimanskih napada na grad, Alfonso VIII. Kastiljski uspio je integrirati razorene dijelove te stvoriti zajednicu u kojoj su mirno živjeli kršćani, židovi i muslimani. Nakon toga, mjesto nije doživljavalo veće nereda sve do Španjolskog rata za neovisnost kada je Plasencia postala značajnom lokacijom francuskih postrojbi. Francuzi su 12 puta zauzimali ovaj grad, palili ga zajedno s ostalim selima pritom mučeći i ubijajući njegove stanovnike. Zadnje negativno razdoblje koje je zadesilo ovaj grad obilježeno je diktaturom Francisca Franca, ostatci čije vladavine se mogu i danas vidjeti.

Vrijeme u Plasenciji kao da se isprepliće, počevši od ostataka rimskih akvadukta, gotičke katedrale, sve do pokretnih stepenica usred grada.

Prvu večer razgledali smo grad u lokalnom društvu, naravno, na *broken englishu* pa smo ove informacije uglavnom saznali preko *Google Prevoditelja*.

Idući dan započele smo ranim ustajanjem i šetnjom do glavnog trga koji se ujutro transformira u tržnicu te je glavno okupljanje građana. Boje, mirisi i okusi Španjolske ostavili su nas bez riječi. Red je bio za službeni dio putovanja, filmski festivali i obavezne projekcije

OKOLO, NAOKOLO - PUTUJEM I UČIM

koje su i s razlogom obavezne jer bi inače rijetko tko ostao pogledati filmove do kraja. Nekoliko dobrih filmova učinili su te projekcije podnošljivijim. Na kraju iscrpljujućeg dana odlučile smo sići do rijeke na samom kraju grada. Zelenilo i cvrkutanje ptica činili su našu malu petnaestominutnu oazu.

Trećeg, ujedno i predzadnjeg dana našeg boravka u Španjolskoj, zaputili smo se u glavni grad španjolske pokrajine Extremadura, u kojem se održavala jedna od projekcija. Prije početka projekcije smo kao predstavnici Four River Film Festivala koji se svake godine održava u Karlovcu ispričali ili barem pokušali ispričati nekoliko crtica o tamošnjem festivalu te smo pozvali publiku da prijavi svoje filmove i dođe na filmsko druženje u rujnu. Cáceres, mali slatki grad u kojem su prikazani filmovi, odiše srednjovjekovnim duhom, a njegove srednjovjekovne zidine pod UNESCO-om su zaštitom. Zvuk španjolske gitare koji odzvanja

ulicama u nama je probudio poseban osjećaj. Potvrdio je da se nalazimo u Španjolskoj i dao nam je onaj doživljaj koji često vidamo na filmskom platnu. Španjolska gitara naprosto je nemilosrdna, ostavlja snažan utisak i svojom melodijom prenosi jake osjećaje.

Poslijepodne su za sve sudionike festivala bile organizirane edukativne radionice kao što su: radionica zelenog platna, specijalni efekti u filmovima, maske u filmu, itd. Naravno da predavači nisu znali engleski pa smo se opet zabavljali uz naše sposobnosti prevođenja. Uvečer je bilo organizirano svečano zatvaranje festivala i dodjela nagrada. Na festivalu nažalost nismo ništa osvojili, a uz pratnju brojnih televizijskih kuća, crveni tepih, brojne teatralne izvedbe, sekvence iz pojedinih filmova, večernje toalete ili obične crne majice u našem slučaju, oprostili smo se od Plasencije.

Naša skromna delegacija

Napisala: **MARTA BREGES**

Jedan petak 13. ispod istarskog neba

U petak 13. listopada 2016. malo nakon zore započelo je naše putovanje ispred drage nam SŠBJJ. Krenuli smo prema Istri s namjerom da prođemo putevima naših glagoljaša.

Šetnja Alejom glagoljaša

Uz laganu glazbu i ugodne glasove naše voditeljice i učenika-predavača, oko 11 sati stigli smo na prvo stajalište - prapovijesno naselje Roč. U Ročkoj glagoljskoj tiskari dočekala nam je replika Gutenbergova tiskarskog stroja i uz zanimljivo predavanje naučili smo mnogo o tisku, ali i o samoj povijesti naselja. Nakon kraćeg obilaska grada vratili smo se u autobus i nastavili putovanje. Autobus je prolazio pored zanimljivih kamenih spomenika nazvanih Aleja glagoljaša. Stali

smo kod Stola Ćirila i Metoda, ali i kod Uspona istarskog razvoda da bismo čuli naše učenike-predavače i napravili nekoliko zajedničkih fotografija. Ostale smo spomenike vidjeli iz autobusa. Aleja glagoljaša odvela nas je u najmanji grad na svijetu - Hum. Hum je gradić smješten na vrhu brežuljka i krase ga okolna šuma. Poslije razgledavanja Huma krećemo prema Motovunu. Nakon pomalo napornog penjanja do vrha Motovuna većina učenika bila je iscrpljena, ali vrijedilo je. Pogled sa starih gradskih zidina bio je neprocjenjiv.

Iz Motovuna zaputili smo se u Poreč te tamo prošetali do stare gradske jezgre i Eufrazijeve bazilike. Eufrazijeva bazilika ukrašena je mozaicima, najljepšim sačuvanim djelima

Poziranje nakon napornog uspona

2.a i b u Motovunu

bizantske umjetnosti. Unutar bazilike vidjeli smo krstionicu i zvonik. Kada je razgledavanje završilo, imali smo dragocjeno slobodno vrijeme nakon kojeg je slijedio posjet crkvi sv. Marije koja se nalazi u šumi sjeveroistočno od Berama. Donje smo došli živopisnom stazicom i polusatnom šetnjom, ali vrijedilo je jer je uslijedio neprocjenjiv dragulj - Ples mrtvaca i još mnoge druge freske. Na povratku iz crkve sv. Marije do autobusa spustila se noć i to je označilo kraj našeg putovanja po Istri koje je bilo pješački zahtjevno, no lijepo vrijeme, ugodno društvo i neprocjenjivi lokaliteti učinili su ga nezaboravnim, bez obzira na petak trinaesti.

Zasluženi odmor

Pušteni s lanca

Napisala: **MARGITA HABRUN**

Sami u muzeju

Dok su naši dragi školski prijatelji uživali u posljednjim zrakama sunca na maturalcu u Španjolskoj, mi smo (ostatak a i b razreda) odlučili posjetiti Muzej automobila Ferdinand Budicki.

Viki, Kristina, bez Barcelone

OKOLO, NAOKOLO - PUTUJEM I UČIM

Iako nam je bilo teško ustati rano ujutro, svi smo se na vrijeme okupili, ali Muzej nas je dočekaao zaključanih vrata. Osim nas, s nama je čekala starija gospođa koja je rekla da se u njezino vrijeme takve stvari nisu događale. Nakon kratkog čekanja, naša je profesorica odlučila spasiti stvar i nazvala voditelja koji joj je ležerno izjavio da je zaboravio i da je sada na placu. Nakon par trenutaka, voditelj se pojavio s vrećicom u svakoj ruci. Vrata Muzeja su nam tada bila otvorena.

Na prvi pogled Muzej djeluje jako *friendly* i bio je lijep osjećaj imati cijeli Muzej za sebe. Osim što se unutra nalazi kolekcija starih automobila, Muzej također broji i veliku kolekciju fotografija prikupljenih iz obiteljskih albuma prvih automobilista na ovim prostorima. Ferdinand Budicki je 1901. doveo prvi automobil marke *Opel* u Zagreb. Osim toga, leteći balonom snimio je prve fotografije Zagreba iz zraka, osnivač je prve autoškole te je prvi ponudio građanima motore, bicikle, šivaće mašine itd. Bio je veliki pustolov te je važna povijesna osoba koja je zauvijek promijenila sliku hrvatskoga građanskog društva. Od voditelja saznajemo da su prvi automobili bili veoma bučni te da ih tadašnje društvo nije voljelo, jer su im plašili konje. Tu je postojalo i mnogo problema kada bi se auto pokvario, jer nije postojao majstor za mehaniku pa bi trebalo i do 2 mjeseca da rezervni dijelovi stignu u Hrvatsku. Trebalo je dosta vremena da

automobili postanu popularni u društvu. Među tri najprepoznatljivija automobila u Muzeju svoje su mjesto našli *Mini Morris*, *Buba* i *Jugo*. Većina automobila je u voznom stanju. Tu se nalaze i *Reliant Robin*, *BMW Isseta 300* namjenjen za invalide, *Volkswagen type 2 Samba* koji ima 21 prozor te među najznačajnijima *Ford Model T Roadster*, prvi auto koji je bio masovni proizvod i koji si je mogla prištiti svaka američka obitelj. Muzej nudi mnogo mogućnosti kao što su dječji rođendani, radionice, restoran za druženje odraslih, a automobili se također mogu iznajmljivati za snimanja ili svadbe. Muzej nam se jako svidio jer nas je odveo u neko drugo razdoblje kada nije sve bilo tako pristupačno i naučio nas društvenom životu u tom vremenu.

Nakon Muzeja automobila, posjetili smo Tunel Grič u kojem se odvijala multimedijaska interaktivna izložba *Croatia je Hrvatska*. Tunel je bio pretvoren u vremeplov koji nas je proveo kroz brojne gospodarske, društvene, kulturno-umjetničke i druge događaje hrvatske povijesti od 1884. do danas. Izložbu su obilježiti različiti multimedijalni, digitalni i interaktivni sadržaji - ekrani, projekcije, glazba prilagođena svakom desetljeću te nam je bila jako zanimljiva. Kao svjetlo na kraju tunela, mogli smo ispisati svoju poruku ili želju i poslati je u budućnost. Želimo svim maturantima da im ova godina bude što ljepša i uspješnija te da upišu željene fakultete.

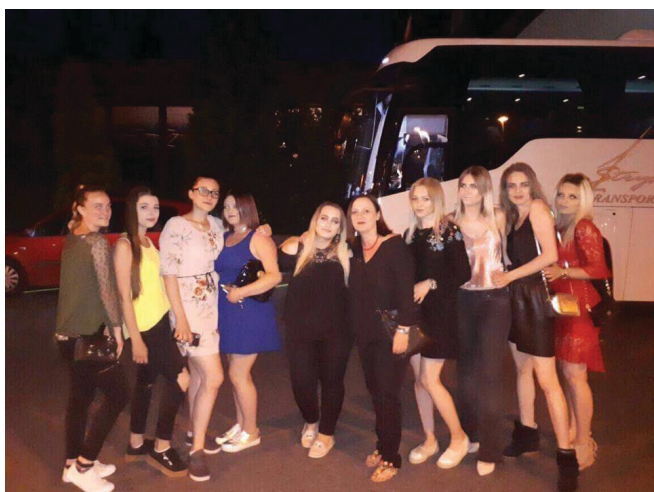

Tko je prvi položio vozački?

Napisala: **VIKTORIJA ŠUTALO**

Što smo jeli?

Na dan polaska na maturalac, razredi 2.h, 2.g i 3.c okupili su se ispred naše škole u 22 sata, a polazak je bio u 23 sata. U busu je svatko pronašao svoje mjesto i putovanje je moglo započeti.

Uoči jedne od neprospavanih noći

Putovali smo jako dugo, 14 sati da budemo precizniji. Prva destinacije bila je Krakow. Naravno da nismo tamo putovali *u komadu* nego smo imali nekoliko stajanja radi odmora. Kada smo napokon dospjeli u hotel, raspodijelili smo se u grupe (po želji) i svatko je dobio ključ od svoje sobe. Svi smo se raspakirali. Dečki su zauzeli svoj dio kreveta, a cure svoj dio ormara. U Krakowu nismo radili ništa posebno. Sami smo odlučivali što ćemo raditi.

Krakov je bio za zezanje

Ulazili smo si u sobe, divljali smo, spavali smo jedni kod drugih (koliko smo mogli) jer su neki imali potrebu derati se i hodati po hotelu u kasnim satima tako da nas je noćni čuvar zamrzio. Ako pitate druge, svi će ga prepoznati po rečenici :

It's 10 o' clock, go to sleep!

Klopa u Krakowu bila je prosječna, mogli su pojačati broke jer se osobno nisam najeo. Imali

smo doručak i večeru. Tamo smo se zadržali dva dana i onda opet put po noge i pravac Prag. Do Praga smo putovali šest sati. Bitno je spomenuti da smo putem stali u Auschwitzu. Tamo smo imali sreću da smo našli na vodiča koji zna hrvatski. Nakon Auschwitza, imali smo stanku za ručak i opet krenuli na put do Praga. Kada smo došli u hotel Olympik u Pragu, razvrstali smo se po sobama i krenuli uživati. Tu večer dogovorili smo se da idemo u nightclub. Tamo su svirali sve vrste glazbe od narodnjaka (cajki) do Ed Sheerana i ekipe. Naravno ne treba ni napominjati da smo i imali pića. Sljedeći dan razgledavali smo grad. Uz našeg vodiča koji se stvarno potrudio da bude zanimljiv, a ne dosadan. Uz razgledavanje smo dobili i slobodno vrijeme koje smo iskoristili tako da smo pronalazili fora stvari po Pragu. Pronašli smo i Mc Donald's ili kako ga mi zovemo *Megić*. Svima se jako dopao i jedan jedini *weed shop* u kojem su imali stvari vezanu uz... tako je *weed* (travu). U hotelu smo od hrane imali jako puno toga na izbor. Od glavnih jela

Panoramski selfie

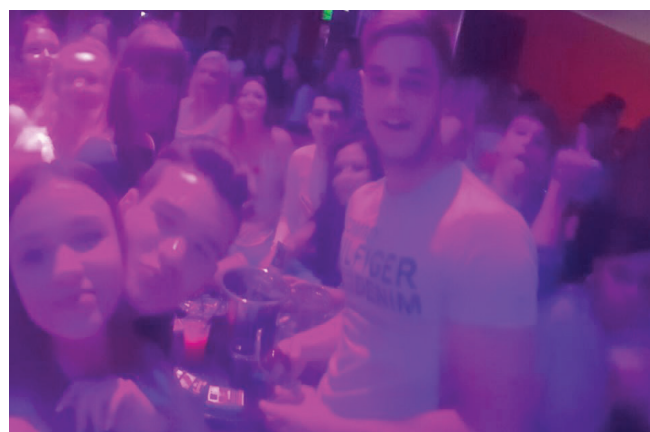
Uživamo na maturalcu

do deserta. Hrana je bila iznadprosječna. Po noći osim night clubova imali smo i *soba party*. Igrali smo pogodi tko je to. Jedna osoba oponaša drugu osobu i igrači trebaju pogoditi tko je to. Osim grada posjetili smo i pivnicu u kojoj smo gledali kako se *piva* radi i u čemu se radi te kako se puni u staklene boce. Na nečiju sreću, bilo je i punoljetnih osoba tako da su je oni mogli i kušati, a na kraju i kupiti. Posjetili smo još jednu destinaciju, rudnik soli Wieliczka. Unutra smo razgledali prekrasne dvorane, vidjeli kako se vadila i kopala sol u prošlosti. Najbolja stvar ja ta što je taj rudnik duboko u zemlji točnije 327 metara u dubinu i dug je preko 300 km.

Naravno, mi smo istražili manji dio rudnika. Na žalost, večer kada smo trebali ići u disko *Karlovy Lázně* (mnogi će ga prepoznati po disku na više katova) svi smo bili umorni od dana prije tako da na kraju nismo otišli. Zadnji dan produžili smo do terme *Aquapark Prag*. Terme su bile odlične s puno raznih tobogana i zanimljivih stvari. *Aqua park* je toliko velik da smo u početku lutali dok nismo pronašli zonu tobogana. Nakon toga produžili smo do grada Český Krumlov koji su mnogi prozvali Češki Kumrovec. Tamo smo razgledavali grad i jeli.

U povratku svi smo *oduzeto* spavali u autobusu. Unatoč našem umoru gitarist

koji se skriva pod imenom Josip Brlek obogatio nam je to dugo putovanje raznim pjesmama. Svi smo se spontano uključivali i pjevali. Mislim da bismo taj maturalcu trebali ponoviti jer smo se svi odlično proveli.

Ludi noćni provod

Cure iz 3.g

Napisao: **MARTIN IVNIK**

Bilo je brutalno dobro

Krajem godine, 15. prosinca 2017., 2.a i 2.b posjetili su advent u Grazu. Kako sam i ja bila dio toga izleta, mogu reći da je bilo brutalno dobro!

Vidjeli smo operu ispred koje je željezni lik čovjeka koji podsjeća na kip slobode, prošli smo brojnim ulicama, pogledali crkve i katedralu. Posebno je lijep bio pogled s ogromnog brda na kojem se nalazi Uhrturm tj. toranj s velikim satom. Kada se popnete, imate osjećaj kao da vam je cijeli grad na dlanu. Posebno je bila lijepa i zanimljiva katedrala u gotičkom stilu. Sigurno se pitate zašto bi jedna obična katedrala bila tako zanimljiva, a to je zato što izvana izgleda jako skromno i obično i nikada ne biste poželjeli ući unutra, ali kada uđete to je potpuno drugi svijet. Iznutra je sva raskošna i pozlaćena s puno slika i figura.

Posjetili smo i umjetni otok na rijeci Muri koji mi je iskreno bio baš bezveze. Pored njega nalazila se ograda sa stotinama lokota ljubavi na njoj. Nedaleko od toga, nalazile su se i jaslice od leda koje su me jako fascinirale. Svaka čast 'ko to napravi! Iako je bilo stvarno lijepo, ali ujedno i iscrpljujuće sve obilaziti, ipak je najbolji dio terenske nastve bio kada smo imali slobodno vrijeme. Neki su otišli u Mc Donald's, a cure su odmah pojurile u kozmetički dućan KIKO. Glavni trg bio je prepun štandova koji su nudili austrijske specijalitete. Moje prijateljice i ja naišle smo na štand s ogromnim perecima svakakve vrste i okusa. Vjerujte mi isplati ih se probati.

Kasnije smo se našli u kafiću u kojemu su bili i profesori, ali kava im nije baš nešto prefina iako kafić izgleda dosta moderno. Grad je jako čist, ali ima jako puno prosjaka koji su napadni i hodaju za tobom ako im nešto ne daš. Također, na ulicama ima puno i umjetnika koji od pijeska izrađuju životinje i stvarno su nadareni. Jedna me se ulica posebno dojmila. Iznad nje visi stotine malih borova omotanih

lampicama i kada padne mrak to izgleda stvarno čarobno. Kada se smračilo, postalo je hladno, ali nas je ipak onaj božićni ugođaj i grad prepun lampica ugrijao (i kuhano vino). Oko 17h svi smo se našli kod busa i krenuli natrag za Zaporešić.

U busu smo puštali glazbu i svi smo pjevali, osim profesora Kureka koji se boji za svoju mačku; da mu ne uquine od takve glazbe. Grad kao grad nije me se nešto posebno dojmio, jer je po arhitekturi dosta sličan Zagrebu. Mogu reći da je to skromni gradić pun božićnog duha. Taj božićni duh jedini mi se baš jako svidio. Iako smo većinu vremena proveli u Grazu dok je još bio dan, svejedno se osjeća topli božićni ugođaj. Naravno, ipak se advent danju ne može usporediti s onim večernjim kada padne mrak i upali se na tisuće lampica u raznim bojama. To je prava bajka!

Adventsko veselje

Profesor Kurek sa svojim razredom

Napisala: **IVA KNEŽEVIĆ**

Naša španjolska avantura

Datumi u listopadu inače nisu baš najpopularniji za maturalno putovanje. No, mi smo bili. I bilo nam je super!

Nekoliko dana prije našeg ugovorenog polaska prema Španjolskoj dogodila se tragedija u jednoj od najfrekventnijih ulica u Barceloni – La Ramblu, stoga nam je putnička agencija svojevrijem promijenila datum i to mjesec dana nakon prvobitnog datuma. Ni više ni manje nego u vrijeme referenduma za neovisnost Katalonije. Naravno, bili smo razočarani. Trebalo je provesti idućih mjesec dana sjedeći u školskim klupama i iščekivati taj datum. Osjećaji su bili podijeljeni, neki su jedva čekali krenuti putem Španjolske dok su drugi nisu pokazivali nikakve znakove eufrije. Samo dan prije polaska, na našu veliku žalost, stigla nam je obavijest da naša razrednica, Helga Kraljik, ne može na maturalac, što nam je pokvarilo raspoloženje.

„Nisi bio u Monte Carlu ako nisi kockao.”

Napokon, 4.a i 4.b krenuli su na maturalac 1. listopada u pratnji profesorica Zvonimire Špoljar, Željke Brezni, Irene Postružin, naše drage tete vodičice Višnje i dragih nam vozača, Venca i Ivice. Prvo odredište našeg putovanja bio je Monaco – najgušće naseljena i druga najmanja država na svijetu. Nadasve zanimljiv grad, spoj klasičnih stilova i modernizma. Spuštajući se niz strmu padinu do centra grada, imali smo priliku vidjeti brojne vile okružene malim zelenim oazama, nebodere s bazenima, vrtovima i malim šumama, mnogo skupih automobila itd. Kratko smo se zadržali u okolici Oceanografskog instituta, a slobodno vrijeme iskoristili smo za dokumentiranje predivnog pogleda na Sredozemno more s brojnim jahtama i brodovima. Zatim smo se uputili ka katedrali sv. Nikole. U tišini smo razgledali grobove plemićke obitelji Grimaldi, kao i onaj princeze Grace Kelly i princa Raniera III. Oko

1300. godine Francois Grimaldi zauzeo je današnje područje Monaca te je stvorio malu državu koja postoji i danas. Također, jedna od poznatijih građevina u Monacu je Prinčeva palača čijoj smo velebnosti i mi imali priliku svjedočiti. Nakon tisuću *okinutih* slika, ušli smo nakratko u bus i sišli na sljedećoj postaji, Monte Carlu, svjetski poznatom gradu po casinu i kocki. Veoma luksuzan grad u sekundi nas je zadivio. Postoji izreka „Nisi bio u Monte Carlu ako nisi kockao.”, iz čega bi se zaključilo da mi nismo uistinu upoznali onu popularnu stranu Monte Carla zbog nedostatka vremena (i godina).

Stigli smo u Republiku Francusku nakon svega dvadesetak minuta vožnje, to jest u jedan od najpoznatijih gradova Azurne obale, Nicu. Zahvaljujući više od 24 neprospavana sata većina nas odlučila je provesti slobodno vrijeme izležavajući se na plaži. Noć smo proveli Provansi. Koliko god to zvučalo predivno i magično, noćili smo u hotelu u industrijskom dijelu Avignona, a samo najhrabriji od nas usudili su se otići do najbližeg dućana (koji je bio udaljen 45 minuta pješke). Naspavani, ujutro smo krenuli u obilazak Avignona. 1309. pape su proglasile Avignon

4.a u Avignonu

Teta Višnja Špiljak photography

svojom rezidencijom te su tamo stolovali sve do 1377. godine. Kompleks stare gradske jezgre pod UNESCO-om je zaštitom, a u njega ulazi i predivna Papinska palača koju smo imali priliku samo vidjeti izvana, a inače je jedan od najvažnijih i najpoznatijih primjeraka gotičke arhitekture u Europi. Nakon kratkog pogleda prema mostu Pont St-Bénézet brže smo uskočili u bus kako bismo krenuli putem Caille.

Calella zapravo nije ništa posebno, mali turistički grad na španjolskoj obali.

Grad je uglavnom oslikan polupraznim hotelima i pješčanom plažom. Hotelska hrana bila je čak iznenađujuće dobra, a nakon večere sugeriran nam je odlazak u obližnji diskoteka. Iduće poslijepodne proveli smo na plaži u obližnjem turističkom mjestu Tossa de Mar koja se nalazi na ostatcima nekadašnjeg Rimskog Carstva, a stari dio grada opasaju predivne srednjovjekovne zidine.

Četvrti dan našeg putovanja obilježio je Salvador Dali i njegov rodni grad, Figueres. Dali je jedan od predstavnika nadrealističkog slikarstva s jednom od najpoznatijih slika, Postojanost pamćenja (Mekani satovi) iz

1931. Osim slikarstva, bavio se i fotografijom, dizajnom, književnošću i filmom. Suradivao je s velikim filmskim majstorima kao što su Luis Bunuel, Alfred Hitchcock i Walt Disney. Posljednje godine svog života proveo je u Kataloniji sa svojom ženom i muzom Galom Dali nakon čije je smrti više puta pokušao izvršiti samoubojstvo. 1988. godine Dali je preminuo dok je slušao svoje najdraže djelo, Wagnerovu operu Tristan i Izolda. Posljednja želja bila mu je da ga se pokopa u njegov Teatro-Museum (koji je dao sagraditi za vrijeme života) što je i ispoštovano. Odajući veliko poštovanje Dalijevom stvaralačkom opusu, posjetili smo muzej i vidjeli mnogo njegovih slika, fotografija, instalacija, ali i radova drugih umjetnika posvećenih njemu.

Večer smo proveli u Lloret de Maru na tradicionalnoj španjolskoj glazbi – cajkama.

Došao je dan kada smo posjetili čarobnu Barcelonu. Za dobro jutro najveći fanovi FC Barcelone posjetili su navijački hram, Camp Nou dok su drugi lutali obližnjim ulicama. Pronašli smo i autentičnu španjolsku tržnicu koja obiluje mesnim i kožnim prerađevinama. Tamo smo također prvi put čuli izvorni španjolski, to jest katalonski. S jednog na

Dječaci u zvizdan

drugi kraj Barcelone putovali smo otprilike dva sata. Vožnju su uljepšale veličanstvene Casa Mila i Casa Batlló, predivne secesijske građevine umjetnika Antonija Gaudija. Casa Mila specifična je po tome što se u njoj ne nalazi niti jedan pravi kut, a Gaudi njezinu budućnost predviđa rečenicom: „Kutovi će jednog dana nestati i materijal će se manifestirati u zvjezdanim oblinama: sunce će prodirati sa sve četiri strane i bit će to slika raja ... a moja palača će više zračiti od samoga svjetla“.

Jedna od svijetlih točaka Barcelone je i Gotička četvrt, *Barri Gòtic*.

Nazvana je gotičkom jer je većina građevina građena u neogotičkom stilu, a šetajući tim malim, slatkim, skućenim ulicama uistinu dobiješ dojam da šećeš u nekom drugom vremenu. Tamo su za vrijeme svog života boravili Salvador Dalí, Pablo Picasso, Joan Miró i ostali veliki umjetnici tog doba, a danas u Gotičku četvrt dolaze mladi umjetnici iz cijeloga svijeta u potrazi za inspiracijom. Prošli smo i kroz tamošnji Trg sv. Marka, njihovu Plazu de San Jaime koja je nekoliko dana prije bila okupljalište brojnih Katalonaca nakon ilegalnog, ali ipak održanog referenduma

za neovisnost na kojem je ta neovisnost i izglasana. U Barceloni se nalazi i Picassov muzej koji smo također posjetili. Još jedan španjolski umjetnik 20. stoljeća, predstavnik kubizma naslikao je *Guernicu*, *Djevojke iz Avignona*, *Ženu koja plače* i mnoga druga djela koja su ga učinila svjetski slavnim. Iako se u muzeju ne nalaze gore navedena djela, mogli smo vidjeti mnoga druga koja jednakom mjerom ostavljaju bez daha. Uputili smo se ka Sagradi Familiji koju smo obišli samo izvana. Također je jedno od veličanstvenih Gaudijevih djela koje je počeo graditi početkom 20. stoljeća, no s brojnim prekidima zbog Španjolskog građanskog rata, Francova režima te naposljetku Gaudijeve smrti, Sagrada Família i danas je nedovršena. Financiranje gradnje bazira se samo na turističkim doprinosima, a završetak gradnje predviđa se za 2020. godinu. Dan smo upotpunili flamencom u obližnjem mjestu koji nas je doista oduševio. Uživali smo u izvanrednim izvedbama, tonovima španjolske gitare, a na kraju programa i mi smo zaplesali na pozornici.

La Rambla, najveća šetnica u Barceloni.

Predzadnjeg dana boravka u Španjolskoj posjetili smo Montserrat, planinu koja se uzdiže iznad Barcelone, a predstavlja vjersko središte Katalonije. Nakon što smo se uspješno uspjeli na planinu, razgledali smo samostanski kompleks te smo uživali u predivnom pogledu. Vratili smo se u Barcelonu te smo imali nešto slobodnog vremena za samostalno razgledavanje ili

Dvije Sagrade Familie

Lucija i Klara u Parku Güell

shopping. Slobodno vrijeme iskoristila sam lutajući Gotičkom četvrti koja mi se činila još izvanrednijom uz ulične svirače. U blizini Gotičke četvrti nalazi se La Rambla, najveća šetnica u Barceloni za koju je španjolski pjesnik Federico Garcia Lorca rekao da je to jedina ulica na svijetu za koju ne bi htio da završi. Naravno, nisam se osjećala ugodno šetajući Ramblom znajući da se prije dva mjeseca tamo dogodio masovan teroristički napad. No, ipak, bio bi grijeh ne posjetiti ju. Tik uz šetnicu nalazi se ogromna La Boqueria, najveća barcelonska tržnica koja obiluje domaćim proizvodima s nadasve zanimljivim izborom boja, mirisa i okusa.

Životopisan Park Güell, kompleks parkova arhitekta Antonia Gaudija.

Sljedeća postaja na našoj barcelonskoj ruti bio je životopisan Park Güell, kompleks parkova arhitekta Antonia Gaudija koji se nalazi iznad same Bacebone i s kojeg se pruža predivan pogled na grad. Ovaj park prepoznatljiv je po mnoštvu mozaika od kojih je vjerojatno najpoznatija Gušterova fontana. U njemu se nalazi i Gaudijeva kuća u koju nismo kročili

jer je red bio predugačak, zato smo se uhvatili prvog sjedećeg mjesta kojeg smo mogli naći te smo se prepustili spokoju koji nam je pružao ovaj spoj umjetnosti i prirode. Svoju barcelonsku avanturu zaokružili smo odlaskom na zabavni program Magičnih fontana u parku Montjuïc. Naravno da se zagrebačke Bandićeve fontane mogu sakriti jer ove ne samo da imaju ogromne skokove već uz glazbene ritmove plešu i mijenjaju boje. Bilo ih je zabavno promatrati prvih pola sata nakon čega smo se raspršili u nadi da ćemo pronaći neki dućan.

Zadnja postaja našeg putovanja bio je aerodrom Girona-Costa Brava.

Iduće jutro morali smo se oprostiti od naših dragih hotelskih sobica. Cijeli dan smo zapravo imali slobodno tako da je većina nahrllila na dućane u potrazi za suvenirima, dok su oni najumorniji odmorili oči na sofama u hotelskom predvorju. Nakon ručka, fantastična ekipa (Tomislav, Marko, Juraj i ja) iznajmili smo bicikle i u mom slučaju, romobil te smo narednih sat vremena proveli u vožnji uz obalu. Romobil i pijesak ipak ne idu zajedno tako da se iznajmljivanje romobila ispostavilo kao vrlo loša zamisao. Zadnja postaja našeg putovanja bio je Girona-Costa Brava aerodrom s kojega smo poletjeli prema Hrvatskoj. Bilo je vrijeme da se oprostimo od predivne Katalonije i uputimo prema nekim hladnijim krajevima.

Katalonska atmosfera u SŠBJJ

Napisala: **MARTA BREGES**

Ivanina kuća bajke

8. 12. 2017. godine prvi razredi gimnazije i hotelijera zajedno su se s profesoricama Franc, Katarinčić i Ban te profesorom Pavlovićem uputili prema Ogulinu.

Kralj i kraljice

Vožnja autobusom brzo je prošla možda i zbog zadataka i izlaganja koja su učenici imali za to vrijeme. Kada smo stigli u Ogulin, podijelili smo se u dvije grupe. Hotelijeri su se prvo uputili prema Đulinom ponoru dok su gimnazijalci bili u Ivaninoj kući bajke. Bilo je vrlo zanimljivo čuti legendu o ponoru koju su nam ispričali naši prijatelji iz razreda, a nadopunio ih je i vodič. Nakon toga imali smo slobodno, na žalost nismo mogli ići razgledavati grad jer je padala kiša te smo otišli u restoran nešto pojesti. Nakon toga smo se zamijenili s gimnazijalcima tj. sada smo mi bili na redu za ulazak u Ivaninu kuću bajke. U kući bajke čuli smo brojne podatke o Ivani i njezinom životu, o tome kako je postala spisateljica, zatim o njezinom djetinjstvu i njezinoj obitelji te i samim bajkama. Ivanina kuća bajke osmišljena je interaktivno i posjetitelji imaju osjećaj baš kao da su u pravoj bajci. U Ivaninoj kući bajke također imaju i malenu prostoriju u kojoj se nalazi *Bjesomat*. Ako uđete unutra i

iskreno odgovorite na njegova pitanja, reći će vam i pokazati kako biste izgledali u bajkama te će vam reći koja je vaša čarobna moć. Na izlazu možete kupiti sliku vašeg lika iz bajke i vas kako radite određena lica koja vam je zadao *Bjesomat*. U kući se također nalazi i mala kinodvorana u kojoj možete pogledati crtani film u trajanju od desetak minuta vezan uz život Ivane Brlić Mažuranić i njezina djela ili igrati razne igre vezane za bajke. Nakon predavanja i vodstva po muzeju, imali smo interaktivnu radionicu u kojoj smo se podijelili u dvije skupine. Dobili smo set od deset pitanja na koja smo morali pronaći odgovor uz pomoć raznih slagalica, priča, tableta i mini televizora. Bilo je vrlo napeto i uzbudljivo, pogotovo na posljednjem pitanju, odnosno zadatku. Morali smo se što brže popeti na gornji kat i uzeti ključ te je tako i moja grupa pobijedila. Takavu vrstu radionice nikad nismo vidjeli, ali nam se jako svidjela. Bilo nam je vrlo zabavno i naučili smo nove stvari o Ivani Brlić Mažuranić za koje nismo mislili da ćemo ikada znati. Prilično smo sigurne da se nitko nije htio vratiti u realnost nakon što smo doživjeli prekrasno iskustvo ljubaznosti domaćina u svijetu bajki.

Ugodno je kod Ivane

Napisale: **SIMONA VARGEK I ANTONIJA ŠUKER**

Za svakoga ponešto

Prvi razredi gimnazijskog usmjerenja uputili su se na još jednu terensku nastavu, ovog puta u Zagreb.

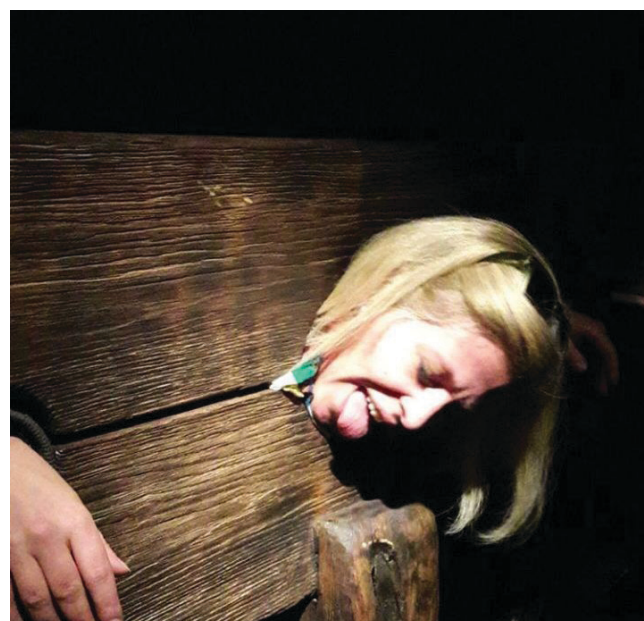
18. prosinca 2017. godine posjetili smo Židovsku općinu, Muzej torture te kasnije odradili *city – rally*. Bili smo podjeljeni u pet grupa koje su se morale slikati u određenoj ulici, pored kipa, natpisa ili sličnog što je već bilo zadano na zadacima. Sve to je bilo vezano za našu nastavu iz hrvatskog jezika uz Šenoin roman *Zlatarovo zlato* - tema Šenoinog Zagreba, a iz nastave povijesti uz temu židovske povijesti.

Prvo smo se svi našli kod Židovske općine. Kadasmose svi okupili, ušli smo unutra te imali predavanje. Predavanje je održao gospodin Saša Cvetković, potpredsjednik Židovske općine koji nam je ispričao sve o židovskoj kulturi, razlikama između ortodoksnih i *ostalih* Židova, njihovoj vjeri i pravilima kojima se svi Židovi trebaju pridržavati. Naravno ako nas je još nešto zanimalo mogli smo pitati. Pitanja su bila vezana uz košer hranu i još neke obrede, židovske običaje i blagdane. Nakon toga imali smo sat vremena slobodno pa smo otišli u muzej Torture. U tom muzeju mogli smo vidjeti kako su i na koje sve načine mučili i kažnjavali ljude u prošlosti. Unutra smo imali tablete koji su nam služili kao pomoć u razgledavanju. Bilo je jezivo jer su se čuli svakakvi zvukovi. Muzej je bio zanimljiv, ali *užasan* za naše oči.

Nakon muzeja svaka grupa je dobila listiće sa zadacima te krenula svojim putem. Kako su grupe bile složene tako da su 1.a i 1.b razred bili izmiješani, zajedno smo proveli jako kvalitetno vrijeme. Iako smo bili umorni od svega, bilo nam je zabavno družiti se međusobno i ne ići u školu. Bilo nam je super te bismo voljeli češće ići na terenske nastave.

Opet nismo u školi i dobro nam je!

Bespomoćna prof. Franc

Tko kaže da se profesori ne mogu zabaviti?

Napisala: **SARA BUKOVINA**

Cipalcugom istražujemo Zagreb

Prije samog kraja prvog polugodišta, 21. prosinca, 4. a i 4. b su, pod vodstvom profesorice Bradanović, posjetili Zagreb. Naravno, ovaj posjet nije se temeljio samo na zabavi i adventu, već na zagrebačkim znamenitostima poput Hrvatskog narodnog kazališta, brojnim spomenicima te posjetu Modernoj galeriji i Dom hrvatskih likovnih umjetnika.

Naslikavanje u Modernoj

Nakon okupljanja na Britanskom trgu, *cipalcugom* smo krenuli prema crkvi svetog Blaža čiji je arhitekt Viktor Kovačić. Crkva se nalazi u prilazu Gjura Deželića te je svakako vrijedna posjeta. Datira s početka 20. stoljeća, a gradnja je trajala tri godine. Osim što služi za redovite liturgijske obrede, od lipnja 2017. godine ima i muzejski prostor čija postava upoznaje posjetitelje s bogatom poviješću ove zagrebačke crkve. Također, smatra se remek-djelom suvremene hrvatske arhitekture 20. stoljeća pa nije čudno što je zaštićeno kulturno dobro Republike Hrvatske. Nakon razgleda crkve, uslijedila je šetnja Zagrebom, prilikom koje smo prošli pokraj Muzičke akademije, Hrvatskog narodnog kazališta, Ferkornovog spomenika

Sveti Juraj ubija zmaja, Kuće Frank i brojnih drugih znamenitosti. Za one kojima su ove znamenitosti bez posebnog značaja, oduševljenje je uslijedilo na Zrinjercu, što zbog skorašnje pauze za ručak, što zbog posebnog blagdanskih ugođaja.

Nakon kratkog dogovora, uputili smo se u Modernu galeriju. Ona je smještena u historicističkoj palači Vranyczany te ima stalan postav slikarstva i kiparstva koji se većinom sastoji od djela hrvatskih umjetnika 19. i 20. stoljeća. Uz stručno vodstvo obišli smo brojna djela koja svjedoče o dosezima hrvatske likovne umjetnosti od 19. stoljeća pa sve do danas. Kao što poslovice kaže *de gustibus non est disputandum*, mišljenja

Veselo, iako hladno

i dojmovi bili su različiti, ali ipak većini se u Modernoj galeriji najviše dojmio međunarodni izložbeni projekt *Na obalama Jadranskog mora*, slikarstvo krajolika na prijelazu 19. i 20. stoljeća.

Nakon pauze za ručak, uputili smo se do Trga žrtava fašizma, preciznije u Meštrovićev paviljon poznatiji kao *stara džamija*. Graditelj paviljona bio je Ivan Meštrović. Sagrađen je 1938. godine te je tada nosio naziv Dom likovnih umjetnosti kralja Petra 1. Velikoga Oslobođioca. Iako je prvotno izgrađen kao galerija, paviljon je više puta mijenjao svoju

namjenu. Za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske služio je kao džamija, a nakon što su 1947. godine u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji srušena tri minareta paviljon postaje Muzej revolucije. Konačno, nakon Domovinskog rata, zgrada je vraćena Hrvatskom društvu likovnih umjetnika te se obnovila njezina prvotna funkcija. Budući da paviljon danas služi kao mjesto održavanja različitih izložbi i koncerata, ne čudi nas što je baš ondje svoje mjesto pronašla izložba *Nikola Tesla Mind from the future*. To je najveći hrvatski multimedijalni izložbeni projekt koji je osmislila i režirala, međunarodno nagrađivana redateljica, producentica i art direktorica, Helena Bulaja Madunić. Izložba nas uvodi u svijet razmišljanja, ideja i stvaralaštva Nikole Tesle. Cilj izložbe jest prenošenje Tesline energije i ideje stvaranja na mlađe generacije, jer tko zna... Možda se među brojnim posjetiteljima krije neki novi Tesla. Ovaj je projekt uistinu zanimljiv i posjetiteljima daje drugačiji pogled na Teslu općenito stoga ga je vrijedno podržati i posjetiti. Nakon što smo zavirili u djelić Teslinog nevjerojatnog uma, naš izlet se priveo kraju. Zahvaljujući profesoricama Bradanović, Kraljik i Postružin, 4.a i 4.b naučili su nešto novo, ponovili ono već naučeno te dan završili provodom na najljepšem adventu u Europi.

Ivan Rendić, Petar Preradović i 4.a

Napisala: **LAURA MIFKA**

Monika Meglič

U našoj su školi od 4. svibnja 2017. izloženi radovi akademske slikarice i muzejske pedagoginje Monike Meglič. Njezina izložba nosi vrlo zanimljiv naziv *Životopis* o kojoj nam je, kao i o svojem djelovanju, ispričala u razgovoru.

Kako ste se odlučili baviti umjetnošću, točnije slikarstvom?

Moj tata je slikar i onda sam odrasla uz jednog umjetnika pa mi je to uvijek bilo zanimljivo. Nakon osnovne škole htjela sam upisati Školu primijenjene umjetnosti i dizajna i onda je nakon toga, normalno, došla i Akademija.

Naziv Vaše izložbe je *Životopis*. To su teme iz Vašeg svakodnevnog života i opisuju Vas. Možete li reći nešto više o izložbi?

Ova je izložba nekakav presjek moga rada zadnje 4 godine pa smo onda to nekako nazvali *Životopis* jer je zapravo više nekih serija, tj. ciklusa radova pomiješani u jedno. Ima novih radova i ima nekih starijih. Recimo, par radova iz ciklusa *Smrti*, par radova je iz zadnjeg ciklusa koji se zove *Svakodnevne situacije* (to je ova slika s psom) i ovih par akvarela na kojima su međimurske maske

koje su zapravo na temu fašnika.

Kako to da su Vas inspirirale te maske i ćilimi koje isto tako možemo vidjeti na vašim slikama?

Moja mama dolazi iz Bosne i onda sam kao nekakav simbol Bosne uzela taj ćilim. Moj otac dolazi iz Međimurja i to je ova maska, drvena s rogovima. To je tradicionalna međimurska maska koja se danas radi samo u još jednom selu – Turčišću u Međimurju i onda mi je to bilo zanimljivo – spojiti jedan element iz tatinog i iz maminog kraja.

Budući da je tema *životopis*, izražavate li svoje emocije u svojim radovima?

Da... Volim, ako sam tužna, napraviti autoportret i onda mi to tako ostane i imam osjećaj kao da je to ostalo u slici i onda krenem dalje.

Autorica objašnjava Janu svoju ideju

Slike iz ciklusa *Svakodnevne situacije*

Imate li neku određenu tehniku kojom slikate?

Ove su slike sve napravljene tehnikom ulja na platnu i akvarela i time se uglavnom i bavim. Akvarel je onako prozračniji i na papiru, i radi se brže, a uljane slike koje su ovdje izložene, zapravo sve su ulja na platnu. Na nekima se vidi to platno koje izgleda kao da nije preparirano pa ono onako izbija van pa mi je to bilo zanimljivo pa sam ostavila tako.

Slikate li u svome vlastitom ateljeu?

Imam atelje koji dijelim s još dvije umjetnice, s Ivonom Jurić i Martom Tutom. To je u staroj tvornici „Medika“ u Zagrebu.

Od kada ste počeli izlagati vlastite izložbe, još dok ste pohađali Akademiju ili?

Pa izlagala sam za vrijeme Akademije, ali više na skupnim izložbama, a nakon Akademije, diplomirala sam 2010. i onda sam počela i samostalno izlagati. I bilo je pet, šest, sedam samostalnih izložbi, neke su u Zagrebu, neke su van Zagreba. Nešto je bilo i u stranim zemljama, ali to uglavnom skupno.

Kakva je tematika Vaših radova?

Sve su uglavnom dosad bili autoportreti. U zadnjem ciklusu pojavljuje se pas. Autoportreti

su mi nekako najlakši jer ne moram tražiti modele, onda si uzmem ogledalo i *napravim se*; nije toliko zbog taštine. Ljudska figura je, uglavnom, prisutna u smislu autoportreta, u nekim stanjima u kojima se nalazim. Nadam se da ću sad malo proširiti opseg i na prijatelje...

Kakva je reakcija ljudi kada primijete da slikate autoportrete?

Znam da je taština prva reakcija, ali kažem, to je čisto zato što je jednostavnije i nekako intimnije kad čovjek radi sebe jer druge ljude opet ne može prikazati toliko intimno koliko može samoga sebe.

Znate li koliki broj radova ste naslikali?

Ajoj ne... Nisam to nikad brojala, ali ima ih jako puno.

Imate li novih planova?

Pa trenutno ne znam što planiram jer obično nakon jednog ciklusa radova imam neku stanku koja je, kako se to kaže *pad inspiracije*. Nadam se nastaviti dalje slikati i početi se baviti nečim drugim tako, nekim drugim tehnikama.

Napisala: **ANA ŽAGMEŠTER**

Intimni zapisi

3. listopada 2017. godine predstavljena je izložba *Intimni zapisi* u Galeriji *Anima*. Autor je izložbe Dragutin Grgas, Beli.

Dragutin Grgas rođen je 9. ožujka 1951. godine u Zaprešiću. Završio je studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Za svog života izložio je 20-ak samostalnih izložbi u mnogim europskim državama te jednako toliko skupnih radova. Osim kiparstva njegov rad uključuju i slikarska djela. Sama izložba nastala je zahvaljujući suradnji zaprešićkog kluba *Zapreščan* i Srednje škole ban Josip Jelačić. Izložba ulja na platnu otvorena je na samu 14. obljetnicu Škole i na 22. rođendan grada Zaprešića. Kako i sam Grgas kaže, djela imaju naglašene elemente nadrealizma i ekspresionizma. Umjesto predgovora izvedeni su stihovi Kristiana Župana u interpretaciji glumca Željka Mavrovića. Učenici 3.b razreda, Luka Suhin i Afrodita Ban, izložbu su otvorili glazbenom izvedbom. Luka je harmonikom uveo malo veselja i izveo Hendelovo djelo *Sarabanda*, a Afrodita je na klavijaturi odsvirala Mozartov *Turski marš*. Izložba je zainteresirala brojne građane i učenike škole koji su je sa zadovoljstvom posjetili.

Zanimljiva kompozicija

Gomila nečega

Napisala: TEA VESELINOVIĆ

Oduševila nas naša Ana!

Jednog lipanjskog sunčanog dana dvorac Lužnicu ispunio je prekrasan zvuk flaute. Svoj prvi samostalni koncert održala je naša Ana Žagmešter povodom završetka srednje glazbene škole i mature.

Anin nastup

U pažljivo odabranom programu Ana nas je odvela u čaroban svijet glazbe. Slušali smo tako skladbe Josepha Haydna, Taffanel – Gauberta, Dore Pejačević, Adalberta Markovića, Wilhelma Poppa. U programu su također sudjelovali Petra Žagmešter i Anin brat Dominik. Izvedba soundtracka iz filma Titanik bila je poseban dar za sve nas u publici. A u publici su uz nas, prijatelje i učenike, bili i profesori koji su Ani pružali podršku tijekom cijelog glazbenog školovanja. Anu smo razveselili cvijećem i poklonom kao znakom pažnje.

Doživljaj ambijenta i svirke dirnuo nas je i zahvalni smo našoj Ani na prekrasnim trenutcima uživanja u glazbi.

Bila je to harmonija zvuka i ambijenta. Bio je to poseban dan za Anu, ali i za sve nas.

Ana sa svojim razredom

Napisala: **IVA SLATKOVIĆ**

Madame Bovary

Ja sam plesala valcer u pravom salonu pravoga dvorca, ja sam bila Cohenova Marianne, ja sam bila Elisa Day Nicka Cavea, ja sam bila Kineskinja koja je Bowieju šaptala...

Prve su to riječi koje su učenici 4.a, 4.b i 4.c mogli čuti gledajući predstavu Madame Bovary, jedne adventske večeri u Gradskom dramskom kazalištu Gavella, a koje su odjekivale tijekom cijele predstave. Ovaj kazališni komad, nastao prema djelu francuskog romanopisca Gustavea Flauberta, doraden je, osuvremenjen te prožet idejama dramatičarke Ivane Sajko, dramaturga predstave Dubravka Mihanovića i redatelja Saše Božića.

Jelena Miholjević u glavnoj ulozi tumači Emmu Bovary kao melankoličnu, depresivnu, pomalo izgubljenu osobu u svojim snovima i čežnjama koja žudi, živi i umire za onakvom ljubavi kakva se viđa (samo) u romanima. Uz još šest likova, Jelena Miholjević pokazala je veliku glumačku virtuoznost vjerodostojno prikazujući Gospođu Bovary. Njezin je vokal, iako ne toliko melodiozan, već poput govora

ili šapta, ostavio velik dojam na svakog gledatelja. Svojim nježnim i tihim glasom te izraženim osjećajima privlačila je pozornost publike izvodeći i neke od najpoznatijih glazbenih hitova, ali u *bovariziranoj* verziji.

Zahvaljujući profesoricama iz hrvatskoga jezika koje su bile s nama, prof. Nikolini Bratković Katnić te prof. Zdravki Kramarić, ova nam je neshvakadašnja predstava zasigurno pomogla još bolje shvatiti situaciju neshvaćene Emme, proširiti pogled te dopuniti dojam (pročitane) lektire - jednog od najvećih djela francuske, ali i svjetske književnosti.

Nakon predstave još smo malo uživali u lampicama, adventskom ugođaju i ostalim čarima koje nam je ponudila najbolja adventska destinacija u Europi – Zagreb.

Ovako je lakše doživjeti lektiru

Napisala: ANA ŽAGMEŠTER

Svirka nakon nastave

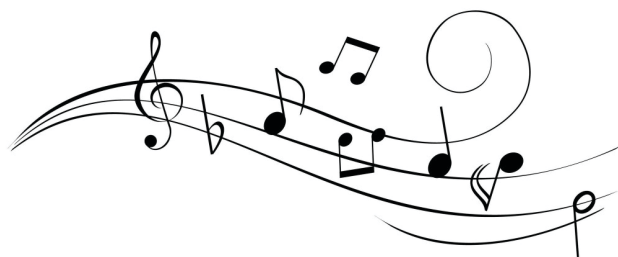
Nadareni učenici koji pohađaju našu školu imali su prilike razveseliti svoje kolege i uvesti ih u božićni *štimmung*.

Luka Suhina

U našoj se srednjoj školi 30.11.2017. u 20:00 sati održao glazbeni koncert u multimedijalnoj dvorani. Program je vodio naš profesor glazbene kulture Edo Golubić, a nastupali su učenici Ana Žagmešter na flauti, Luka Suhina svirajući harmoniku te Afrodit Ban na klaviru. Naši kolege odsvirali su pet skladbi te nas čak podsjetili na dolazeći Božić pjesmom iz dobro nam poznatog filma Sam u kući.

Profesor je naglasio da bi se ovakvi koncerti trebali organizirati i češće kako bi potaknuli naše kulturno uzdizanje u društvu. Koncert je za mene bio kratak i sladak. Većina se 4.b naravno odazvala pozivu njihove kolegice, no žalosno je bilo što se jako malo ostalih

srednjoškolaca odlučilo doći na koncert. Stoga bi trebalo još više razglasiti ovakve događaje, u školi pa i šire. Sve u svemu, bio je to lijep način kako provesti jednu zimsku večer i na tren zaboraviti na teške školske obaveze. Ako će se u budućnosti održati još koji koncert ovoga tipa, predložila bih vam da dođete i podržite vaše kolege!

Koncert je popraćen i od strane lokalnih medija

Napisala: **KARLA FABIJANEC**

SŠBJJ memes

Meme predstavlja način na koji se šire ideje neke kulture prenošenjem s jedne osobe na drugu imitacijom. Skraćenica je za *mimeme* što na grčkom znači – imitirati. Može biti ideja, stih, slika kopirana i modificirana iznova.

NAJBOLJI ODABIR

Zimske radosti

STROGO PROFESIONALNO

